

NAČRTI ZA PRIHODNJE LETO
SO PRIPRAVLJENI

ODPRTJE VEČNAMENSKE
DVORANE BLOŠKI SMUČAR

POGOVOR Z NACETOM
FARKAŠEM

VELIKI PREDPRAZNIČNI KONCERT

2

4

10

14

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2014
letnik 15 | številka 1
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

Prazniki, kot so bili nekoč

Tanja Žele

December je čas miru in spokojnosti, ko se ljudje umaknemo v svoje domove. Je pa tudi čas praznovanja, ko gospodinje poskušamo pokazati vse svoje spretnosti pri okraševanju doma in pri pripravi prazničnih dobrot. Žal pa nas pri tem močno omejuje sodobni način življenja, ko moramo vse te naloge umestiti med službo in družino. Velikokrat nam tako zmanjka časa in se odločimo za lažjo pot, nakup v trgovini.

Bloške gospodinje »Zarja« se skušamo temu izogniti tako, da se vsako leto dobimo na predprazničnih delavnicah, kjer si po načelu »več glav več ve« izmenjamo znanje. Letos smo v delavnici izdelale adventne venčke. Da bi praznike olajšale tudi drugim gospodinjam, smo pripravile Miklavževo stojnico s prazničnim pecivom, novoletnimi voščilnicami, okraski in drugimi domačimi prazničnimi izdelki. Odzvale smo se tudi povabilu za sodelovanje na tehniškem dnevu osnovnošolcev, kjer smo jim predstavile stare običaje v prazničnem decembru.

Trudimo se, da bi pripomogle k temu, da bi prazniki ostali to, kar so bili nekoč – posebni dnevi, ko so se ljudje ustavili in si vzeli čas zase.

Bloške gospodine »Zarja« vam želimo miren božič, naj vaš dom diši po slastnih dobrotah, ob vas pa naj bodo le tisti, ob katerih vam bo toplo. V novem letu naj se vam izpolnijo vsi načrti, ki ste si jih zastavili, pri tem pa naj vas spremljajo zdravje, sreča in veselje.

Foto: arhiv Zarja

Načrti za prihodnje leto so pripravljani

ČAS NEIZPROSNO HITI IN ŽE SMO SE ZNAŠLI V PREDNOVOLETNEM ČASU. V PRAZNIČNIH DNEH SE OBIČAJNO OZREMO NA PREHOJENO POT TER SI ZAŽELIMO VSE NAJBOLJŠE V PRIHAJAJOČEM LETU. LETOS OBČINA BLOKE PRAZNUJE ŽE PETNAJSTO OBLETNICO DELOVANJA. POGLED NA TO OBDOBJE ME NAVDAJA Z ZADOLJIVOSTJO, SAJ SMO USPEŠNO IZVEDLI ŠTEVILNE INVESTICIJE, KI SO SPREMENILE PODOBO BLOK. SISTEMATIČEN NAPREDEK, KI JE VIDEN PRAKTIČNO NA VSEH PODROČJIH, NAM PRIZNAVAJO VSI, KI SO V TEM OBDOBJU SPREMLJALI NAŠ RAZVOJ.

Leta 2013 se bomo Bločani še posebej radi spominjali.

Kljub gospodarski krizi, ki državo razjeda že več let, smo na Občini Bloke z razvojem letošnjih dogodkov zadovoljni. Realizirati smo uspeli praktično vse planirane aktivnosti oziroma investicije. Še posebej pa si bomo leto 2013 zapomnili po naši do sedaj največji investiciji – izgradnji nove sodobne večnamenske dvorane Bloški smučar, ki smo jo zaključili v začetku letošnjega oktobra. O tej investiciji smo od začetka izgradnje do danes povedali in napisali že veliko in-

formacij. Še enkrat pa želim poudariti, da sem vesel in hkrati ponosen, da nam je v času vsesplošne negativne klime, ki vlada v naši državi, na Blokah uspelo realizirati ta projekt. Kar deset mesecev pred iztekom roka smo uspeli dokončati našo lepoticco, ki je in bo ostala v ponos številnim generacijam Bločanov. Za dokončanje dvorane smo letos namenili dober milijon evrov, od tega skoraj 400 tisoč evrov iz proračuna Občine Bloke.

Kljub temu da smo letos večino razpoložljivega časa in denarja namenili izgradnji dvorane, pa ostala področja našega delovanja nika-

PRISPEVAJ SVOJ UMETNIŠKI TALENT

Frančiškanski samostan Nova Štifta, ki v letu 2014 praznuje 100-letnico prihoda frančiškanov na Novo Štifo, VABI vse umetnike, slikarje, fotografe, posameznike in vse ljudi dobre volje, da prispevate svoj umetniški talent na temo frančiškani in cerkev Marije Vnebovzete pri Novi Štifi in ga brezplačno prispevate – podarite. Slika ali vaš izdelek je lahko izdelan v različnih tehnikah risanja (olje, akvarel, risba, les, steklo, fotografija ...).

Rok za dokončanje in oddajo slik ali izdelkov je 31. maj 2014. Slike in vsi ostali vaši izdelki bodo nato razstavljeni na priložnostni razstavi v kapeli svetega Jožefa v mesecu juliju 2014. Ob prazniku Marijinega Vnebovzetja 15. avgusta 2014 bodo ponujeni v prodajo romarjem in obiskovalcem Nove Štife.

Ves izkupiček bo namenjen za nadaljevanje obnove kapele sv. Jožefa pri Novi Štifi.

Vse prav lepo s hvaležnostjo vabimo k sodelovanju. Če želite dodatne informacije, smo vam na voljo na naslovu: Frančiškanski samostan Nova Štifta, Nova Štifta 3, 1317 Sodražica, ali na elektronskem naslovu marijan.cvitek@siol.net ter na telefon 01/836 99 43 ali gsm 041 739 595

Marijan Cvitek, predstojnik frančiškanskega samostana

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Bloškega koraka je sredo, 2. april 2014.

Knjiga avtorja Jožeta Lavriča Cascia.

-10%

**BLOKE
SREDIŠČE KRANJSKE**

OD PRVIH ZAPISOV DO DANES

Cena: 30 €

Bralcem Bloškega koraka do konca letošnjega leta nudimo 10 % popust.

Naročila na:
jozelavric1@gmail.com
ali 031 779 257.

Literarno društvo
Navdih

Možen je osebni prevzem po dogovoru ali pošiljanje po pošti (+ stroški pošiljanja).

kor niso bila zapostavljena. Po vzoru iz preteklih let smo poskrbeli za obnovo dotrajanih občinskih cest. Letos so se izboljšav cestnega omrežja razveselili vaščani naselij Metulje, Velike Bloke in Ravnik. Poleg novega asfalta v navedenih naseljih pa smo med letom poskrbeli tudi za razširitev ceste od Svete Trojice do Lovranovega. Za navedene posodobitve je bilo porabljenih skupaj okrog 250 tisoč evrov.

Glavne naloge občine Bloke v letu 2014 so že določene.

Pred nekaj dnevi je občinski svet potrdil os-

Cerknica.

Tudi v letu 2014 bomo poskrbeli za obnovo dotrajanih cestišč. V ta namen smo v planu investicij predvideli sredstva v višini 250 tisoč evrov. Spisek cest, ki jih bomo sanirali v naslednjem letu, bo pripravljen kasneje, in sicer po končani zimi, ko bo znano dejansko stanje na posamezni cesti.

Že več let razmišljamo tudi o tem, kako oziroma na kakšen način poskrbeti za ohranitev in predstavitev naše kulturne dediščine, ki jo predstavlja dediščina bloškega smučarja.

Foto: Stane Jakopin

Naša največja investicija, ki je trenutno v teku:
Okoljska infrastruktura Metulje - Runarsko - Benete

nutek proračuna za leto 2014. Poleg rednih obveznosti, ki jih občini nalaga zakon, vsebuje tudi pregled planiranih investicij. V letu 2014 bo naša največja investicija izgradnja okoljske infrastrukture v naseljih Metulje, Runarsko in Benete. V sklopu te investicije bo zgrajeno novo vodovodno in kanalizacijsko omrežje ter izvedena obnova meteorne kanalizacije in cest. Izvedba tega projekta se je začela že letos, investicija pa mora biti zaključena najkasneje do 30. septembra 2014. Za dokončanje projekta smo v proračunu za naslednje leto namenili dobrih 800 tisoč evrov. S tem bomo na Blokah dosegli dva pomembna cilja, in sicer bo v vseh naseljih naše občine zgrajen javni vodovod, občina Bloke pa bo med prvimi v državi v celoti realizirala zavezo države in Evrope na področju opremljenosti naselij s kanalizacijskim omrežjem za odpadne vode.

Dobrih 180 tisoč evrov smo namenili tudi za nadaljnje razširitve vodovodnega sistema Bloke. Navedena sredstva bodo porabljena za izgradnjo nove dodatne vrtine, ki jo bomo zgradili blizu sedanje v zaledju vasi Škufče. Del sredstev pa bo namenjen tudi izgradnji vodovodnega omrežja od naselja Hitenovo do naselja Polšeče. S to izgradnjo nameravamo na naš vodovodni sistem priključiti tudi gospodinjstva iz naselij Polšeče, Zavrh in Ravnice. Prebivalci teh naselij se s pitno vodo trenutno oskrbujejo še iz vodovodnega sistema občine

Na podlagi številnih razgovorov in izmenjavi mnenj smo se odločili, da to nalogo realiziramo v obliki stalne razstave Bloškega smučarja, ki jo bomo postavili v prostorih nove večnamenske dvorane »Bloški smučar« v Novi vasi. To nalogo želimo realizirati do kulturnega praznika. Okvirna sredstva za realizacijo te naloge so vključena v plan investicij za leto 2014.

Kot je razvidno iz tega prispevka, bo tudi naslednje leto zanimivo in investicijsko razgibano. Plan investicij je realen, saj imamo zagotovljene vire financiranja, seveda pod pogojem, da zaradi gospodarske krize med letom ne bo prihajalo do sprememb financiranja lokalne samouprave. Upam tudi, da vladajoča koalicija ne bo nadaljevala s projektom ukinjanja malih občin. Ukinitve občine bi za Bloke pomenila konec našega razvoja, zato je za Bločane nesprejemljiva in o tem vprašanju nismo pripravljeni sprejemati nikakršnih kompromisov.

Smo tik pred začetkom božično-novoletnih praznikov, zato vsem Bločankam in Bločanom čestitam ob prazniku dneva samostojnosti in enotnosti ter želim vesele praznike ter blagoslovljen in miren božič. Novo leto 2014 pa naj vam prinese predvsem sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva.

Jože Doles, župan

Uvodnik

Stane Jakopin, urednik

Spoštovane, spoštovani! Leto je naokoli in kot smo obljubili, smo vas spet obiskali z novim izvidom Bloškega koraka, ki ga boste najbrž z veseljem prebirali v prazničnih dneh.

V tem jesenskem obdobju so se na Blokah zvrstili številni dogodki, o katerih poročajo naši zvesti dopisniki, za kar se jim lepo zahvaljujem. Najbrž se boste, drage bralke in bralci, strinjali z menoj, da je bil na Blokah dogodek leta vsekakor slovesno odprtje večnamenske dvorane, ki ponosno in upravičeno nosi ime večnamenska dvorana Bloški smučar. Dvorana je plod skrbnega načrtovanja in gradnje, ki je trajala dobrih petnajst mesecev. Da je ugledala luč sveta, gre vsekakor velika zahvala Občinskemu svetu občine Bloke, ki je pravočasno in soglasno uvrstil projekt izgradnje v občinske načrte razvojnih programov. Prav je, da ob koncu izgradnje izrečemo posebno priznanje tudi županu občine Bloke, saj je neprestano bdel nad pravilnim financiranjem, načrtovanjem in izgradnjo ter ob tem nesebično porabil veliko svojega službenega in še več svojega prostega časa.

Lahko zapišemo, da smo s predajo tega objekta v uporabo vsi Bločani dobili hram kulture in športa, za katerega sem prepričan, da nas bo sprejemal in združeval veliko desetletij, nedvomno pa so se ga najbolj razveselili naši najmlajši. O odprtju večnamenske dvorane Bloški smučar obširneje poročamo v tokratnem izvidu našega glasila.

Ja, lepo je poročati o takih veselih dogodkih v domačem kraju, še posebej v času, ko nas vsa javna občila zasipajo z nevzpodbudnimi novicami z vseh področij našega življenja. Trdno upam, da bomo Bločani tako kot do sedaj tudi v prihodnje vedno znali strniti vrste in složno premagovati ovire pri svojem nadaljnjem razvoju.

Ob vsem tem pa so se med nas tiho in neopazno prikradli božično-novoletni prazniki. Želim vam, da jih preživite kar se da lepo, v objemu svojih najdražjih in v pričakovanju lepega. Iskrene čestitke vam izrekam tudi ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti.

V novem letu, ki prihaja, pa vam želim predvsem zdravja, miru in veliko drobnih uspehov, ki naj se ob koncu leta združijo v uspeh, ki vas bo navdajal z zadovoljstvom.

Pa nasvidenje v spomladanskih dneh!

Odprtje večnamenske dvorane Bloški smučar

Besedilo: Milena Mišič
Foto: Rok Žgajnar

JA, ZA BLOKE, KI IMAJO NEKAJ VEČ KOT 1600 PREBIVALCEV, JE BIL 26. OKTOBER 2013 POSEBEN DAN. ODPRLI SMO PREKRASNO VEČNAMENSKO DVORANO, KI SMO JO POIMENOVALI BLOŠKI SMUČAR – PO NAŠEM NAJBOLJ PREPOZNAVNEM SIMBOLU. OBČINA BLOKE OD SVOJE SAMOSTOJNOSTI DOBESEDNO DIRJA V RAZVOJU IN TA DVORANA JE ŠE EDEN OD POMEMBNIH MEJNIKOV.

V počastitev tega zgodovinskega dogodka so se odvijale tri prireditve.

- 26. oktobra slavnostno odprtje
- 27. oktobra koncert Prifarskih muzikantov
- 9. november dan športa

Slovesnost ob odprtju

Prihod v dvorano
g. J. Veber, g. J. Doles

V predverju je bilo zelo živahno.

Dvorana je pokala po šivih.

Na tej slovesnosti so spregovorili:

ŽUPAN GOSPOD JOŽE DOLES, KI JE ZAGOTOVO NAJZASLUŽNEJŠI, DA SO BLOKE DOBILE TA VELIČASTEN OBJEKT.

V svojem nagovoru je vse navzoče lepo pozdravil. Poudaril je, da od ustanovitve občine teče petnajsto leto in da je to največja investicija po ustanovitvi. Takole je povedal o gradnji prve dvorane na Blokah:

»Bločani smo bili vedno zag-nani in nepopustljivi. Ni slučajno, da smo na Blokah prvo večnamensko športno dvorano gradili že pred šestdesetimi leti. Spomladi leta 1953 se je namreč začela izgradnja stare telovad-nice, ki je bila ena od prvih, predvsem pa najlepših v tistem času na Notranjskem. Objekt je bil dokončan šele leta 1960. Gradnja je tra-jala kar 8 let, ker je leta 1955 takratna socialistična oblast Bločanom nasilno vzela občino Bloke. Kar 5 let so se takratni bloški entuziasti mučili in dobesečno prosjčali, da so dokončali gradnjo dvorane.«

In kako je potekala gradnja današnje dvorane?

»V letu 2010 smo začeli z izdelavo idejne zasnove, ki je bila kasneje podlaga za izdelavo projektne dokumentacije. Ta dela smo zaupa-li projektantski organizaciji Misel d.o.o. iz Postojne. Odgovornemu projektantu g. Iztoku Čančuli ter njegovim sodelavcem in podizva-jalcem se ob tej priložnosti zahvaljujem za strokovno izvedbo zau-panih del.

V aprilu leta 2011 je bilo s strani UE Cerknica izdano gradbeno do-voljenje. Izdaja dovoljenja in kasnejše dopolnitve so potekale hitro in brez nepotrebnih ovir, za kar se predstavnikom UE iz Cerknice ob tej priložnosti najlepše zahvaljujem.

Vzporedno z načrtovanjem so potekale tudi aktivnosti z namenom zagotovitve ustreznih finančnih virov za gradnjo. Za izgradnjo večnamenske dvorane smo uspeli pridobiti evropska sredstva iz na-slova neposrednih regionalnih spodbud, in sicer v višini 600 tisoč €, ter sredstva Fundacije za šport v višini 90 tisoč €. Predstavnikom Ministrstva za gospodarstvo in predstavniku Fundacije za šport se ob tej priložnosti zahvaljujem za odobrena sredstva, ki so nam omogočila tekočo izvedbo del. Seveda pa s tem investicija še z daleč ni bila pokrita. Več kot 1,0 milijon € smo za pokritje investicije zago-tovili še iz proračuna občine Bloke. Hvala članom občinskega sveta občine Bloke, da so zaupali in podprli ta projekt in vanj verjeli.

Spomladi leta 2012 je padla odločitev o začetku gradnje. Sledil je izbor izvajalca, ki je bil zaključen s podpisom pogodbe z izbranim izvajalcem del, podjetjem Grafit d.o.o. iz Sodražice. Gradnja objekta skupaj z njegovo okolico je potekala tekoče in brez nepotrebnih zas-tojev. Sodelovanje občine Bloke z glavnim izvajalcem in njegovimi podizvajalci je potekala vzorno, kar nam je omogočilo, da smo grad-njo zaključili skoraj eno leto pred prvotno predvidenim rokom, ki je bil postavljen ob podpisu pogodbe. Hitrejšega dokončanja grad-nje so se razveselili praktično vsi, od izvajalcev, občine do končnih uporabnikov, ki bodo novo večnamensko dvorano lahko začeli upo-rabljati že v začetku letošnjega novembra. Dovolite mi, da se ob tej priložnosti zahvalim direktorju glavnega izvajalca podjetju Grafit d.o.o. g. Jožetu Maziju in njegovim sodelavcem za strokovno in ko-rektno opravljeno delo. Zahvala za dobro opravljeno delo velja tudi vsem ostalim podizvajalcem, ki so sodelovali pri tej gradnji.«

Zahvalil se je še številnim prizadevnim posameznikom in podjetjem.

»Ob tej priložnosti vsekakor moram omeniti svojega najozžjega sode-lavca na občini Bloke g. Staneta Jakopina, ki se je s tem projektom

poistovetil in vsakodnevno skrbel, da je gradnja potekala strokovno in brez nepotrebnih zastojev. Stanko, hvala ti za ves trud in ener-gijo, ki si jo vložil v realizacijo tega projekta.«

Večnamensko dvorano je podrobno predstavil, tako notranjost kot njeno urejeno okolico.

Za konec pa je povzel:

»Naj za konec še enkrat poudarim, da sem vesel in ponosen na tako pomembno pridobitev za vse Bloke. Kljub nekaterim redkim, skeptičnim pomislekom posameznikov, češ da je dvorana prev-elika, da bo prazna, da jo bomo težko vzdrževali, sem prepričan, da temu ni tako. Verjamem, da bo uporabna za vse, ki se zavedajo, kako pomembna sta šport in rekreacija za zdrav način življenja vs-akega izmed nas.«

ODPRTJE NAŠE DVORANE SO S SVOJO PRISOTNOSTJO POČASTILI ŠTEVILNI UGLEDNI GOSTJE, MED NJIMI JE BIL TUDI PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA GOSPOD JANKO VEBER.

Povedal je, da mu je v veliko čast in veselje, da sodeluje pri odprtju tega objekta.

»Večnamenska dvorana ohran-ja zgodovinsko izročilo, kajti če pogledamo življenje na Bloški planoti, potem zelo hitro ugo-tovimo, da je bilo zelo tesno povezano prav s smučkami. Bloške smuči so simbol, ki ga ohran-jate tako z imenom dvorane kot z vsemi simboli, ki jih imate kot občina. Z velikim zanimanjem sem opazil, da simbole ohranjajo tudi pomembne institucije v vašem okolju, npr. nadstrešek nove Lju-bljanske banke, ki ponazarja smuči. Vse to kaže, da so vas smučke ohranjale v gibanju. Ko ste se odpravljali v vas, ste šli s smučkami, ravno tako v gostilno, trgovino, k maši, krstu ali na lov. Gibanje je bilo vedno prisotno na tej planoti in ta aktivnost se kaže tudi danes. Ne samo, da je bloški smučar simbol občine, temveč ohranja pre-poznavnost vašega kraja. Ne samo, da ohranjate svoj kraj, temveč ohranjate tudi promocijo Slovenije. Slovenija potrebuje več samo-zavesti.«

V nagovoru je pohvalil naš projekt in dejavnost. Dotaknil pa se je tudi aktualnih političnih dogodkov Sloveniji.

Končal je z besedami:

»Iskrene čestitke in obilo uspehov pri delovanju vaše občine.«

RAVNATELJICA OŠ TONETA ŠRAJA ALJOŠE Z ENOTO VRTEC NOVA VAS GOSPA MILENA MIŠIČ JE PAVEDALA:

»Gledati otroke, se igrati in sme-jati z njimi.
Delati, kar te veseli.
Sanjati.
Pustiti domišljiji prosto pot.
Biti zadovoljen.

Za te odmerke časa lahko rečemo, da je življenje praznik.

So pa tudi trenutki, ko se sredi vsakdanjika, zapolnjenega z delom, načrti in cilji, ustavimo in pogledamo svojo prehojeno pot. Več kot petdeset let je že mimo, ko so Bločani na veliki slovesnosti odpirali dvorano, ki so jo gradili skoraj desetletje. Do današnjega dne so v njej otroci in starejši uživali v športu in kulturi. A je postala utru-jena in majhna.

V mislih se je začela risati nova – velika, svetla, moderna. Težko smo jo čakali otroci in učitelji. In danes že praznujemo v njej – z vsemi pogoji za odlično delo v šoli in izven nje.

Nismo je gradili desetletje, temveč le leto in štiri mesece. Ima vse, kar dvorana mora imeti. Poleg krasne notranje in športne opreme tudi zunanje športne površine z lepo urejeno okolico. Zares odlični pogoji za delo, tisto delo, ki otrokom ohranja zdrav duh v zdravem telesu. Bloški otroci so dobri športniki, kulturniki, imajo vse, kar otrok mora imeti: voljo, trdo delo, trmo in vztrajnost; morda so takšni tudi zaradi mrzle, a zdrave bloške burje.

Hvala vsem, ki ste v obdobju od prvih korakov, ko so se kovale odločitve »ZA« našo dvorano, pa do danes, ko smo že prestopili njen prag, kakorkoli sodelovali in pomagali, da so se uresničile naše sanje.

Mnogo velikih in malih kamenčkov je bilo potrebnih, veliko dobrih misli, besed in dejanj, da smo lahko sestavili nepozaben mozaik v dobro naših otrok. Mozaik se imenuje dvorana Bloški smučar.«

Ravnateljica in učenca Jože in Veronika so se posebej zahvalili županu Jožetu Dolesu:

»JIM ROHN Je zapisal: »Če si resnično želimo nekaj storiti, bomo našli pot. – Če si ne želimo, bomo našli izgovor.«

Dokazali ste, da vam je mar za nas bloške otroke. Dobili smo dvorano, v kateri bomo telovadili, igrali različne športne igre in prirejali kulturne nastope.

Otroci, učenci in vsi zaposleni se Vam ob tem velikem dogodku, odprtju dvorane Bloški smučar, zahvaljujemo in vam izročamo priznanje, ki vas bo spominjalo na ta veliki dogodek.«

GOSPOD ŽUPNIK ANTON MARINKO JE OB ODPRTJU DVORANO BLAGOSLOVIL IN TA DOGODEK OBOGATIL Z NASLEDNJIMI BESEDAMI:

»Vesel sem in čestitam občini Bloke.

Športnikom v grškem mestu Korint pa je oznanjevalec vere apostol Pavel takole zapisal:

Veste, da tisti, ki tečejo v tekališču, res tečejo vsi, le eden dobi nagrado, tako tecite, da jo boste dobili. Vsak tekmovalec pa se odpove vsemu, oni, da dobi venec, ki uvene, mi pa nemiinljivega, zato jaz ne tečem kar na slepo, pravi apostol Pavel. Negujem se, kot bi mahal po zraku, nasprotno trdo ravnam s svojim telesom, v sužnosti ga držim, da ne bi postal zavržen, poln znanja, v vero drugim. Vemo, da so poleg športnih še drugi cilji v življenju. Za vse si je treba prizadevati, skrbeti za telo in duha. Naj nam prizadevanje za športne dosežke pomaga oblikovati samega sebe, naj v

vas raste veselje, sodelovanje, čut za bližnjega, vztrajnost, ne samo trma, zaupanje in pravo tovarištvo. Verujemo, da je Bog povsod. Po tem blagoslovu ga tu ne bo nič več kot prej, toda s tem ga povabimo, naj biva med nami v veselju božjih otrok, naj se z nami veseli in nas varuje, opozarja glede pretiravanja in nešportnega obnašanja, neprimernega govorjenja ali celo goljufije. Nobena krivično pridobljena zmaga ni prava zmaga, zato, Bog hvala ti za to novo pridobitev v naši občini. Hvala za zdravje, telesne in duševne sposobnosti, hvala, da bomo v razvedrilu in športu našli nove navdihe zasluženi tebi in bližnjemu. Naj vse to pospešuje prijateljstvo, sodelovanje in mir. Ob tem te prosimo tudi za starejše, invalide, bolnike in tiste, ki so se pri športu poškodovali, da bi našli trenutke miru, počitka in razvedrila.«

Po blagoslovu dvorane je sledila še molitev.

SLEDILA JE VERIGA KULTURNIH TOČK VRTCA IN ŠOLE TER OSTALIH DRUŠTEV OBČINE BLOKE.

Otroški in mladinski pevski zbor Osnovne šole Toneta Šraja Aljoše pod vodstvom Irene Cundrič Iskra in spremljavi Eve Favento Ule nas je povabil na ta večer s himno Republike Slovenije in evropsko himno.

Otroškemu in mladinskemu pevskeemu zboru se je pridružil učiteljski pevski zbor Rosa pod vodstvom Irene Cundrič Iskra. Ob instrumentalni spremljavi tria Eva Favento Ule, Dejan Ule in Štefan Iskra so skupaj zapeli zimzeleno Življenje je vrtljak.

Verjetno so se najbolj veselili otroci, tudi tile iz skupin Murenčki, Mravljice in Čebele, ki pravijo: »O, konjiček, kako si lep, kako rad bi te zajezdil, da bi skupaj oddirjala po domačih planjavah.« Pod vodstvom Ize Pintar, Martine Rupar, Ivice Šega, Jane Bartol in Nataše Ponikvar so se nam predstavili z nastopoma: Kavbojska polka in Bans konjeniki.

Otroci, ki so zbrani v folklorni skupini Blučan, so pod mentorstvom učiteljic Petje Ilejšič in Helene Šivec predstavili točko Lubček in lubica.

»Ritem je okvir svobode, radost plesnega koraka. In veter ritem zraka in valovi ritem vode,« je zapisal Boris A. Novak. In tako so nastopili učenci 3. in 4. razreda osnovne šole, ki so z mentoricama Barbaro Širaj in Ksenijo Brus obročje naučili plesati uspravanko.

Pravzaprav se na Blokah vse vrti okoli zime. In tudi pri naslednjem nastopu se temu nismo mogli izogniti. Letošnje vroče poletje je učence 5. razreda vzpodbudilo, da so nastopili s točko Upor dežnikov. Mentorica Pavla Ponikvar.

Burja, visoki zameti, smuči – vse to zaznamuje Bloke.

Učenci Žak, Matej, Martin, Lovro, Monika, Žiga, Laura, Karmen in Lenart so nam skupaj z učiteljicami Jernejo, Grozdano in Martino pričarali čase, ko so na Blokah prosili za dobro letino in se na šaljiv način veselili kolin.

Učenci 1. razreda so nas s sankško polko vrnil v današnji čas. Njihovi mentorici Petja Ilejšič in Ester Palinkaš.

Bolj težko verjamemo, da bo ta dvorana kdaj gostila olimpijske igre, a na odprtju je bila z nami gospa, ki je nastopila na olimpijskih igrah, in to dvakrat. Bločanka, gospa Milena Usenik. V suvanju krogle je nastopila na olimpijskih igrah leta 1956 v Melbournu in leta 1960 v Rimu. 9. in 10. mesto pa sta uvrstitvi, ki se ju ne bi sramoval nihče na svetu.

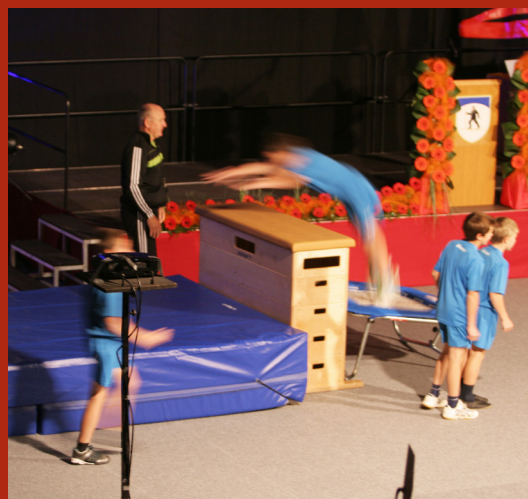
Pri prerezu traku so sodelovali tudi člani Tekaškega društva Olimpija Bloke.

Otroci tukajšnje osnovne šole in vrtca lepo pojejo, plešejo, izvajajo vragolije, v tej dvorani bodo igrali košarko, nogomet, rokomet in številne druge športe, merili pa se bodo tudi v karateju. Karate kluba na Blokah še ni, zato pod vodstvom Igorja Jadriča treninge izvaja Karate klub Cerknica. Predstavili so nam nekaj karatejskih prvin.

Seveda pa imamo poleg zgoraj naštetih iger pri športni vzgoji tudi gimnastiko, akrobatiko ... To so nam v zadnji točki prikazali učenci in učenke višje stopnje. Za tovrstno vadbo skrbi učitelj športne vzgoje na tukajšnji osnovni šoli, gospod Ignac Farkaš, ki ga vsi poznamo kot Naceta.

V čast odprtja dvorane so zapeli in zaplesali še odrasli: folklorna skupina Bloke, ki spada pod Kulturno društvo Bloke, je prikazala vaško zabavo, ki se je začela s plačilom godcem, nato pa se je razživela v šaljive in lahkotne ples. Nastopilo je 10 folklornih parov, vodja skupine je bila Sonja Drobnič, za odrsko postavitve je poskrbel Rok Petrič, koreografijo je pripravila Marjeta Jerič, godca pa sta bila Viktor Jerič in Tomaž Rot.

Prireditev na Blokah skoraj nikoli ne mine brez zborovskega nastopa. Prav za današnji namen so skupaj zapeli Mešani pevski zbor Bloke, Dekliška vokalna skupina Diva in Lovski pevski zbor Martin Krpan.

Velika eksplozija in prava preizkušnja košarkarskih obročev pa je bil nastop skupine Dunking Devils.

Odprtje dvorane so spremljali številni gostje. V veliko veselje pa nam je, da se je slovesnosti udeležilo veliko število domačinov - Bločanov. Prireditev je povezoval domačin, športni novinar Miha Mišič.

**PO ODPRTJU SMO SE SLOVESNO POSLOVILI OD STARE DVORANE
IN NAZDRAVILI NOVI.**

Ob prihodu v staro dvorano so navzoče pričakali Bloški smučarji in članice društva Zarja. Gospodinjje in Glaž k, ki so poskrbeli za vse te dobre

Odpiranje penine »Na zdravje!«

Miza se je šibila od mesno-zelenjavno-sladkih dobrot.

Paša za oči in želodec.

Gospodinje in Glaž k, ki so poskrbeli za vse te dobre te.

Velik HVALA vsem, ki ste kakor koli pomagali pri pripravi in izvedbi prireditve; tudi gasilci so opravili veliko delo.

Koncert Prifarskih muzikantov

Darilo župana krajanom ob naši veliki pridobitvi je bilo nagrajeno z velikim obiskom koncerta. Obiskovalcev je bilo le peščica manj kot na odprtju. Brezplačen vstop je zagotovo privabil marsikaterega ljubitelja te glasbe. Hvala za nepozabno doživetje!

Presenečenje večera – torta v obliki dvorane.

Dan športa

Da je bil ta dan nekaj posebnega, so potrdile številne aktivnosti preko celega popoldneva.

Že ob 14.00 se je pričel turnir naših najmlajših skupin U7 v tekmovalstvu v futsalu 4 na 4 sočasno na treh manjših igriščih, kjer so se pomerili vrstniki naših šol iz občin Bloke, Loške doline, Sodražice in Ribnice. Odigranih je bilo 15 tekem.

Ob 16.30 je sledila članska košarkarska tekma 4. državne lige v košarki med domačim košarkarskim klubom Bloke proti ekipi KK Žiri.

Poslastica dneva pa je bila zagotovo tekma med ekipama FRAGMAT EXTREM in FC NACIONAL iz Zagreba.

Dober tek!

Slavje se je zavleklo pozno v noč.

Občinsko priznanje

Po sklepu občinskega sveta, na predlog kolektiva Osnovne šole Toneta Šraja Aljoše z enoto vrtec Nova vas, je bilo podeljeno tudi PRIZNANJE OBČINE BLOKE Ignacu Farkašu za zasluge in požrtvovalnost pri razvijanju zdravega življenjskega sloga in športa otrok ter mladine

Pogovor z Nacetom Farkašem, učiteljem športne vzgoje v Novi vasi

»Včasih sem jim dal žogo, pa so se razdelili in igrali.«

Z UČITELJEM ŠPORTNE VZGOJE V NOVOVAŠKI OSNOVNI ŠOLI NACETOM FARKAŠEM SE JE VEDNO PRIJETNO POGOVARJATI. SVOJE PREKMURŠČINE NE MORE IN TUDI NOČE SKRITI. BLOKE SO MU PRIRASLE K SRCU, ČEPRAV MU KOT ČETRTOŠOLCU NA KRAJ PAMETI NI PADLO, DA BI SE PRESELIL NA TA KONEC SICER MAJHNE SLOVENIJE. POSTAVIL JE TEMELJE ŠPORTNE VZGOJE NA BLOKAH IN TO KLJUB TEMU, DA NA ZAČETKU NI IMEL NITI OSNOVNIH POTREBŠČIN.

Verjetno zdaj, po več kot 20 letih učiteljevanja v Novi vasi, Naceta, z rojstnim imenom Ignac Farkaš, rojenega Prekmurca, poznajo vsi. Že prvošolčki po nekaj dneh za v tem trenutku edinim učiteljem na Osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše kričijo: »Nace, Nace ...« Svoj dom si je ustvaril v Cerknici in ob vprašanju, če se vendarle počuti tudi malo Bločana, brez razmisleka pravi: »Po duši sem še vedno Prekmurec. Doma sem na Notranjskem, en del pa sem tudi Bločan. Mislim, da so me tudi Bločani sprejeli za svojega. Rad pridem na Bloke in rad tudi priskočim na pomoč, če me potrebujejo.«

TELOVADNI DROG KOT NOSILEC ZA TV ANTENO

Zgodba z novovaško osnovno šolo se je začela na koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja, potem ko ga je pot zanesla na Notranjsko. Na-

»Mislim, da so me Bločani vzeli za svojega!«

jprej je pet let učil športno vzgojo otroke na šoli v Iga vasi v Loški dolini. Po odsluženem vojaškem roku pa je prišel na Bloke: »Mišo Strman, ki je do takrat učil športno vzgojo v Novi vasi, je rekel, da ne bo več tega delal in da bo učil samo še likovno. V Iga vasi se je ravno takrat ukinjala celodnevna šola in tako sem se odločil za prihod na Bloke. Ko sem prišel iz vojske, mislim, da je bilo to okoli 20. avgusta, nisem imel kaj dosti časa razmišljati o tem, kaj bom in kam grem. Prvega septembra je bilo potrebno začeti učiti. Malo sem se že poznal z učitelji iz Nove vasi, saj smo skupaj hodili v šole v naravi, poznal sem tudi otroke, saj sem jih prav v šolah v naravi že imel v skupinah, tako da mi ni bilo težko priti sem.« Na prvi pogled so bili pogoji za športno vzgojo na Blokah takrat boljši. Novovaščani so že imeli telovadnico, a ko je novi učitelj začel iskati učne pripomočke, nujno potrebne za učenje, je opazil, da pravzaprav nima ničesar na voljo. »Imeli smo eno žogo za nogomet, dve za košarko in eno za odbojko. 'Za povrh' vsega so bile še gumijaste. Želel sem si telovadnih orodij. Spomnim se, da je bila ena odzivna deska, mala koza in pet blazin. Droga ali bradlje ni bilo. Ko pa sem začel malo iskati po šoli, sem na podstrešju našel televizijsko anteno, privezano na telovadni drog.« Časi so bili

takrat drugačni, šola ni imela denarja, da bi čez noč lahko priskrbeli pripomočke: »Zato sem šel na Novolit prosit, če bi nam kupili dve verigi in dva napenjalca, da sem lahko postavil telovadni drog.« Otroci, ki so učitelja dobro sprejeli, so bili željni znanja. Nacetova prva generacija pa je bila košarkarsko nadarjena. Hitro so se dogovorili za tekmo v Cerknici. A še pred tem so se morali spoprijeti z novimi težavami: »Nismo imeli dresov. Za začetek smo uporabili kar startne številke od Bloških tekov, tako da smo zadnji dve številki prelepili in smo, na primer, dobili številko 4. To je bila zelo zelo zasilna rešitev. Da bi otrokom omogočil boljše pogoje, sem se odpravil v Italijo, kjer sem kupil navaadne majice in nato doma šival drese.« Zmag, tudi košarkarskih, je bilo v času po tem veliko. Bloški otroci pa niso (bili) dobri le v igrah z žogo; tukajšnja osnovna šola se rada pohvali s svojo poletno šolo v naravi: že mnogo let se namreč prav vsi učenci naučijo plavati in veliko zaslug za ta dosežek ima učitelj Nace Farkaš.

Otroci na Blokah dobijo po zaslugi Naceta Farkaša široko znanje o športu.

»Na Novolit sem šel prosit, če nam lahko kupijo dve verigi in dva napenjalca, da sem lahko postavil telovadni drog.« se začetkov spominja Nace Farkaš.

NEKAJ UČENCEV BI LAHKO BILO VRHUNSKIH ŠPORTNIKOV

Nekoliko drugačna je bila zgodba z zimsko šolo v naravi, saj so se sprva smučanja učili na Liscu, v devetdesetih pa je tudi Bloke zaznamovalo obdobje zelenih zim in kar nekaj let se bloški učenci niso učili smučati. »Vsako leto smo čakali ta sneg, ki pa ga ni in ni bilo. Zato sem iskal rešitev in jo našel na Rogli. Sklical sem roditeljski sestanek, kjer pa se starši v tisti generaciji niso strinjali s tem, da bi šli na Roglo, češ, zakaj bi šli Bločani tja sneg gledat?!?« Kasneje so se starši omehčali in že naslednje leto so se učenci učili smučati na Rogli. Kljub temu, da so Bloke zibelka smučanja in so otroci nadarjeni za šport, pa še nikomur ni uspelo priti do zares vrhunske ravni: »Na Blokah je bilo nekaj učencev, ki bi lahko bili vrhunski športniki in bi lahko tudi nastopili na olimpijskih igrah. Ampak, saj sami veste, tukaj ni velike izbire športov in

»Zakaj bi šli Bločani na Roglo gledat sneg?!?« so se v devetdesetih spraševali starši, ko je učitelj Nace po petih suhih zimah predlagal zimsko šolo v naravi na Rogli.

zato se talenti izgubijo. Ima pa medalja vedno dve plati – vrhunski šport ni zdrav. Mogoče na Blokah ne izkoriščamo talentov, vsi otroci pa gotovo dobijo široko znanje o športu. Moje mnenje je, da če je nekdo res velik talent, pri 16 letih še vedno lahko začne trenirati in pride na vrhunsko raven.«

OTROCI SO BILI VČASIH PRECEJ MOČNEJŠI

Globalizacija se občuti tudi na Blokah. Čeprav pride z manjšim zamikom, pride. To se pozna tudi na odnosu otrok do dela, učenja: »Bloški otroci so bili včasih taki: dal sem jim žogo, razdelili so se in igrali. Danes ima vsak svojo žogo, ne znajo pa se razdeliti. Takrat pa so radi igrali nogomet, košarko, začeli smo tudi z odbojko. Gimnastika je bila dobro sprejeta. Otroci so bili fizično precej močnejši – takrat so veliko še peš hodili v šolo in tudi doma so morali pomagati pri delu. Danes ni več tako!« Učitelj Nace se, globalizaci-

ji navkljub, bloškim otrokom trudi dati veliko znanja. Sam pravi, da bi si nove, moderne telovadnice želel že prej. Z radostjo je o pridobitvi obvestil svoje prijatelje v Prekmurju, s katerimi ohranja reden stik. Veliko se pogovarjajo o Notranjski in Blokah in se smeji: Nace si je kot otrok namreč težko predstavljal, da bo živel na povsem drugem koncu Slovenije: »Ko sem hodil v četrty razred osnovne šole, so nas učili: Notranjska, tam so hude zime, mraz je, na strehi imajo kamne, skratka notranjsko-kraški svet. Takrat sem si mislil: »Joj, kako mora biti to težko življenje.« No, vidite, kako te potem življenjska pot odpelje ravno tja ... Tudi moji prijatelji iz Prekmurja radi pridejo na obisk in ravno za naslednje leto se dogovarjam s svojimi bivšimi sošolci, da bi prišli sem, da bi jim malo razkazal Notranjsko in Bloke ... mogoče bomo šli celo polhat.«

Miha Mišič

Kaj nam pove Resolucija Evropske ljudske stranke o Sloveniji?

Slovenija je del Evrope in ko govorimo o stanju v Sloveniji, ne moremo mimo mnenja evropskih medijev, evropskih institucij in evropskih političnih strank. Tako je britanski »Economist« navedel, da je Slovenija, za Grčijo in Irsko, tretja država med državami z evrom z deležem slabih kreditov glede na vse dane kredite, saj delež slabih kreditov znaša 17,4 %. Prav tako je Evropska ljudska stranka – najštevilčnejša politična stranka v evropskem parlamentu, sprejela Resolucijo o Sloveniji, v kateri ugotavlja, da je Slovenija v težkem gospodarskem položaju in potrebuje široko podporo slovenskega ljudstva za reševanje finančne krize, doseganje gospodarskih in drugih reform za dokončanje tranzicije. Poleg tega povzema mnenje Evropske komisije iz maja 2013, ki ugotavlja, da je stanje pravosodnega sistema nezadovoljivo. Resolucija Evropske ljudske stranke je nastala na podlagi poročila posebne komisije, ki jo je vodil Jerzy Buzek, nekdanji predsednik Evropskega parlamenta, ki je preučevala politično in gospodarsko situacijo v državi ter težave pri uveljavljanju vladavine prava v Sloveniji. Člani komisije so se med drugim sestali s tudi predsednikom republike Borutom Pahorjem, predstavniki civilnodružbenih gibanj, političnih strank ..., nista pa jih sprejela Milan Kučan in Danilo Turk kakor tudi ne Alenka Bratušek. Poslušali in slišali so različna videnja dogodkov v Sloveniji, napisali so poročilo in na podlagi poročila je politična skupščina, ki je najvišji politični organ Evropske ljudske stranke (ELS), sprejela Resolucijo o Sloveniji. V njej je posebej poudarila, da v Sloveniji potrebujemo nepristransko in neodvisno sodstvo, poleg tega pa se je v tem okviru zavzela za natančno izvedbo lustracije. ELS v celoti podpira Slovensko demokrasko stranko kot ključnega političnega

akterja, kot tudi Novo slovenijo – krščanske demokrate in Slovensko ljudsko stranko. Ob tem izraža pričakovanje, da bo sodni proces proti predsedniku SDS zaključen v

obljubljenem roku 3 mesecev ter da bo v pritožbenem postopku upoštevana temeljna človekova pravica do poštenega sojenja. Izraža tudi pričakovanje, da sodni proces ni namenjen izločitvi predsednika SDS iz politične konkurence in poziva Svet Evrope, Organizacijo za varnost in sodelovanje in ostale pristojne evropske institucije, da spremljajo nadaljnji potek procesa ter skrbijo za skladnost postopkov z vladavino prava in splošnimi evropskimi sodnimi standardi.

Sprejeta resolucija bo imela dolgoročne pozitivne posledice za normalizacijo razmer v Sloveniji, saj daje signal za celovito ureditev pravosodnega, gospodarskega in finančnega sistema – prihaja pa tudi od najmočnejše politične sile v Evropi. Evropsko okolje, ki temelji na vladavini prava in na demokratičnih standardih, bo v naslednjih letih pomembno vplivalo na dogajanje v Sloveniji, ki bo zaradi nedokončane tranzicije in vse večje zadolženosti vse bolj odvisna od evropskih finančnih virov. Pri tem je pomembno, da priporočilo ELS o neodvisnem in nepristranskem sodstvu ne pomeni vmešavanje in poseganje v avtonomijo sodstva, ampak pomeni signal za spoštovanje vladavine prava. Živeti v demokraciji pomeni spoštovati njena osnovna pravila, sprejeta Resolucija ELS o Sloveniji pa daje jasen signal in hkrati poziv k spoštovanju demokratičnih pravil. Izraža tudi pričakovanje in zahtevo, da naj se pravosodni sistem ne uporablja kot orodje za preganjanje ali izločanje nasprotnikov iz politične konkurence.

Andrej Šircelj, poslanec v Državnem zboru

Krščanski demokrati imamo odgovore za prihodnost

S p o š t o v a n e občanke in občani občine Bloke, advent in božični čas, ki sta pred nami, sta tisti obdobji v letu, ki nas vabita k poglobljanju in doživljanju pristnejših odnosov. To je čas, ko pričakujemo rojstvo Rešenika in s tem rojstvo upanja in ljubezni. Slovenija pa v tem obdobju praznuje tudi praznik samostojnosti in enotnosti, ko smo se odločili za lastno državo. Enotnost v kriznih časih še kako potrebujemo. Enotnost v upanju, zupanju, poštenju in odgovornosti za skupno dobro, blaginjo vseh državljanov in državljanov. To je eno izmed načel, ki vodi nas – krščanske demokrate.

Na Vranskem je novembra pod geslom »Krščanski demokrati. Odgovor za prihodnost.« potekal 7. kongres Nove Slovenije, ki se ga je udeležilo več kot 400 delegatov in gostov iz vse Slovenije. Stranka je na kongresu soglasno spremenila svoje ime v Nova Slovenija – krščanski demokrati. Krščanska demokracija se tako po več kot 13 letih tudi formalno vrača v slovenski politični prostor. S spremembo imena NSi še bolj jasno sporoča, da ima krščanska demokracija v Sloveniji in predvsem v Evropi zelo pomembno vlogo.

Predsednica stranke Ljudmila Novak je na kongresu poudarila, da krščanski demokrati stavimo na delo, poštenost in odgovornost, na temeljne etične in krščanske vrednote, ki jih ne more nadomestiti tisoč zakonov in predpisov. »Nova Slovenija – krščanski demokrati, smo demokratična politična stranka, ki želi povezovati vse državljane, ki sprejemajo demokracijo, krščanske vrednote, slovensko kulturo in evropsko povezovanje in sodelovanje«, je dejala v svojem govoru.

Izrečenim besedam sem se

pridružila tudi sama in spomnila, da smo krščanski demokrati s svojim zavedanjem, dobroto, delavnostjo, poštenostjo, ljubeznijo in molitvijo tej družbi še kako potrebni –

tako, kot sta sol in kvas kruhu. Ob tem bi želela poudariti tudi pomen samooskrbe in socialnega podjetništva. Na kongresu sem zato predlagala, da vsak v svoji občini spodbudi odgovorne, da se občinska kmetijska zemljišča dajo na razpolago socialno ogroženim družinam ali posameznikom, kjer bi si te družine lahko pridelale zelenjavo in si na tak način zagotovile zdravo hrano, hkrati pa poskrbele za večjo samooskrbo. Želim si, da bi predvsem v teh težkih časih tudi na tak način dokazali svojo krščansko držo in skrb za sočloveka.

Na tem mestu bi rada opozorila tudi na to, da je vlada Alenke Bratušek preslišala vsa naša opozorila v zvezi s škodljivostjo davka na nepremičnine, ki bo najbolj udaril prav podeželje, revnejše in obrtnike, skratka tiste, ki so vse življenje delali, varčevali in skromno živeli. Krščanski demokrati smo davku močno nasprotovali, saj menimo, da težav slabih javnih financ in nezavarovanih tajkunskih posojil ne bi smeli reševati na plečih pridnih in delavnih državljanov. V stranki NSi si bomo, kljub sprejetemu zakonu, še naprej prizadevali, da bi se davčne stopnje za nepremičnine znižale na sprejemljivo raven tako za družine, kmete kot tudi podjetnike.

Želim vam blagoslovljene božične praznike ter čim bolj zdravo in upanja polno leto 2014!

Iva Dimić, podpredsednica NSi in poslanka v Državnem zboru RS

Bločanke in Bločani!

Leto, ki se izteka, naj se ne ponovi. Veliko slabega se je zgodilo v tej državi. Začelo se je s korupcijskimi poročili in zamenjavo vlade, odpirale in procesirale so se tajkunske zgodbe, stresni testi bank bodo podlaga za slabo diagnozo našega bančnega sistema, »trojka« je na srečo brezuspešno trkala na naša vrata, obstajal je dvom, ali se je država sploh še sposobna zadolževati na finančnem trgu, likvidirali sta se dve banki, gospodarska rast še pada, davčna obremenitev je dosegla zgornjo še vzdržno mejo, izbrisani so še vedno na naših mizah, prav tako dolg do zaposlenih v javnem sektorju.

Vendar z veseljem lahko ugotovimo tudi naslednje: zagotovljena je politična stabilnost, imamo realen in vzdržen proračun za naslednji dve leti z minimalnim primanjkljajem, denar za stabilizacijo bančnega sistema je pripravljen, pokojninski in zdravstveni sistem sta se stabilizirala, povečujeta se izvoz in uvoz ter manjša brezposelnost, prav tako se povečuje potrošnja prebivalstva, v letu 2014 naj bi gospodarstvo pričelo okrevati po večletnem padanju, priča bomo prvim obtožnicam in sodbam v zadevah bančnega kriminala, investicija TEŠ 6 bo zaključena in podrobno preiskana, premoženje nezakonitega izvora bo zaseženo, premoženje nepojasnjene izvora pa obdavčeno po 75% stopnji.

Prepričan sem, da nas obdavčitev nepremičnin ne bo prehudo prizadela. Gre za davek, ki bi se moral uvesti že pred desetletji – v boljših časih, pa zanj ni bilo poguma. Nastavki za takšen davek so bili podani že leta 2007 pri sedanjih gorečih nasprotnikih. Smo mar na pamet in brez vizije zapravili nekaj milijonov evrov za projekt množičnega vrednotenja nepremičnin? In prav to vrednotenje je podlaga za vzpostavitev sistema. Šele

z vzpostavitvijo tega bo dokončno jasno, ali pri tem prihaja do anomalij, in takoj bo potrebno reagirati. Zavezanci bodo prejeli informativne izračune in dolžnost geodetskih uprav in upravnih enot je, da

takrat priskočijo na pomoč s pojasnili, uskladitvami in popravki. Zakoni imajo dobro lastnost, da jih je možno kadarkoli popraviti, če je to potrebno.

Na lokalnem nivoju pa si želim, da bi našli način, kako okrepiti pridelavo domače zdrave hrane in na trg ponuditi viške. Je bloški vol mitološka žival ali priložnost? Je bloška klobasa samo ime na policah trgovin ali kaj bolj pristnega? Lahko turizem na Blokah zajame dodaten veter v jadra? Bo iz Novolita (malokdo ve, da gre za pravnega naslednika bivše Elektrožage Nova vas) in Gradbenih elementov še lahko nastala uspešnica? Govorim o obstoječih in novih delovnih mestih. Obrtna cona dovolj živi? In to so pravi izzivi današnjega časa. Razmišljati je potrebno tudi o delu na domu, o prenosu nalog države na občine, tudi o prenosu institucij razvoja podeželja na Bloke, če je to potrebno. Tudi to so delovna mesta.

Bloke so urejene, domača naloga je na tem področju opravljena. Šola, vrtec in športna dvorana imajo dovolj prostora za pogumne povratnike. Je pa nekaj, česar Bločankam in Bločanom ne manjka – ponosa, vztrajnosti in zavesti pripadnosti kraju. Več kot odlično izhodišče za uspeh.

Veseli december vam želim ter blagoslovljene božične praznike. V leto 2014 pa stopite pogumno, ker bo zahtevno in ne dovolite, da vam razmere v naši državi prikazujejo v slabši luči, kot so res. Srečno, Bloke.

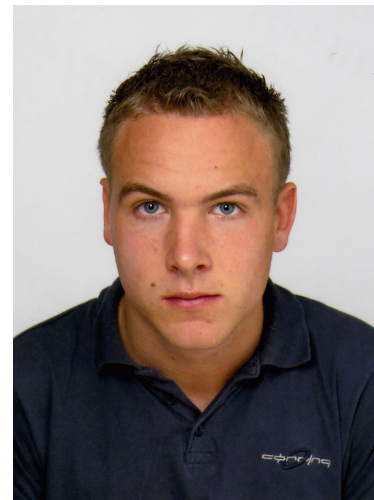
Rihard Braniselj

Diplomanta Matjaž Marolt

Matjaž Marolt je 23. avgusta letos na Fakulteti za računalništvo in informatiko v Ljubljani postal univerzitetni diplomirani inženir računalništva in informatike. Naslov njegove diplomske naloge se glasi "Protokoli za zagotavljanje zasebnosti z uporabo steganografije", opravljal jo je v okviru predmeta Informacijska varnost in zasebnost.

Matjaž je ta študij izbral zaradi splošnega zanimanja za tehniko in želje po študiju s poudarkom na logiki, ker, kot pravi, ni nikoli maral učenja na pamet. Bil je tudi mnenja, da je ta študij perspektiven, saj se računalništvo razvija hitreje kot katera koli druga veda ali tehnologija.

Zadovoljen je bil z vsebinami študijskega programa, ki so v veliki večini zelo uporabne in omogočajo široko poznavanje računalništva in elektrotehnike. Manj blizu mu je bilo razmišljanje in pričakovanje, da mora študenta računalništva zanimati le računalništvo. Doma rad poprime za delo, med študijem pa je na svetovnem nivoju tekmoval v avtoakustiki in več kot uspešno branil barve naše domovine. Pod tekmovalnim imenom Team Bau-dio - Dbangers je dvakrat zapored

postal evropski prvak in svetovni podprvak v svoji kategoriji, postavil pa je tudi dva svetovna rekorda.

O nadaljevanju študija zaenkrat še ne razmišlja, saj se je trenutno posvetil razvoju spletnih in mobilnih aplikacij ter servisiranju računalnikov in mobilnih telefonov. Upa, da si bo s svojim znanjem, izkušnjami in zavzetostjo lahko služil kruh, se pa zaveda, da so dandanes razmere za delo predvsem v lokalnih podjetjih precej neugodne.

Iskrene čestitke.

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Klemen Pavlič

Klemen Pavlič je 17. 12. 2013 na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani uspešno zagovarjal diplomsko delo z naslovom Fizioterapevtska obravnava preiskovanca po zlomu zunanega gležnja in pridobil naziv diplomirani fizioterapevt.

Veliki predpraznični koncert

V nedeljo, 1. decembra, je v večnamenski dvorani Bloški smučar potekal koncert Nuše Derenda in 18-članskega orkestra Zlobko big band. Pridružila sta se jim tudi vokalista Brane Petrovčič in Matjaž Mrak. Odlična zasedba je Bločanom in drugim obiskovalcem pričarala predpraznično vzdušje in nas popeljala v veseli december. Moderator koncerta je bil Tone Košmrlj.

Slišali smo zimzelene slovenske

Od letošnjega novembra so Velike Bloke njegovo stalno prebivališče. Pogovarjala sva se v njegovi idilični, leseni hiši. Njena okolica je kot iz škatlice.

Tomaž Zlobko prihaja iz Medvod in je z glasbo tako ali drugače povezan že od ranega otroštva. Njegov praded je v cesarskem orkestru na Dunaju igral violino, njegov ded je bil zborovodja, oče Niko Zlobko pa je bil od leta 1959 član ansambla Trio Lojzeta Slaka. Igral je klarinet

bandu RTV Slovenija pod vodstvom dirigenta Jožeta Privška, kjer se je navdušil nad tovrstno zasedbo. Pred trinajstimi leti je ustanovil svojo zasedbo. Člani Zlobko big banda so prekaljeni poklicni glasbeniki, bas pa igra Tomaževa hčerka Ana Zlobko, ki je končala Konzervatorij za glasbo in balet v Ljubljani, na oddelku za jazz, študij pa nadaljuje na Akademiji za glasbo.

Tomaž je kot dirigent kar dvana-

Foto: Ana Jakopin

popevke in tuje uspešnice, tudi nekaj novoletno-božičnih skladb. Glas Nuše Derenda in obeh odličnih pevcev je zvenel še boljše, sveže in prekaljeno, saj se je dvorana Bloški smučar odlično izkazala s svojo dobro akustiko. V prihodnje se veselimo čim več tovrstnih dogodkov. V nadaljevanju prispevka pa bom nekaj več besed namenila dirigentu, akademskemu glasbeniku, profesorju klarineta, Tomažu Zlobku, ki je pred časom na Blokah, natančneje v Velikih Blokah zgradil vikend in se zadnje čase veliko zadržuje v naših krajih.

in kitaro in za ansambel pisal glasbo. Glasbenica je tudi sestra, priznana harfistka Mojca Zlobko Vajgl, ki na Akademiji za glasbo v Ljubljani poučuje harfo.

Tudi Tomaž se je kmalu vključil v narodnozabavno glasbo. Sodeloval je pri ansamblu Lojzeta Slaka, Franca Miheliča in pri Avsenikih posnel tri skladbe.

Tomaž Zlobko je študij glasbe končal na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V študentskih letih je igral v različnih zasedbah, v Akademskem plesnem orkestru in Big

jest let dirigiral Mestni godbi Novo mesto in zanjo pisal skladbe in priredbe. Sedaj je zaposlen v orkestru Slovenske vojske kot samostojni solist na saksofonu. Piše skladbe in priredbe za različne glasbene zvrsti in zasedbe.

Po taki količini in dinamični dosežkov na glasbeni poti se Tomaž navdušuje nad še nečim, nad zimo in njenimi radostmi, zato ni nikakršno naključje, da si je prav na Blokah zgradil hišico. Ljubiteljsko se ukvarja tudi z meteorologijo, v Velikih Blokah si je že postavil vremensko postajo.

Na vprašanje, kako to, da si je ravno na Blokah zgradil vikend, je odgovoril: »Zato, ker je tu res lepo.« Pove še, da je bila tudi Nuša Derenda navdušena nad našimi kraji in dvorano. Tako sva zaključila klepet z namigom, da se morda na Blokah obeta ustanovitev novega banda, če bi bila opažena zanimanje in volja, morda celo občinski orkester.

Tekst in foto, Ana Jakopin

Društvo upokojencev Bloška planota obvešča

V projektu »Starejši za višjo kakovost življenja doma« bodo prostovoljci tudi v letu, ki prihaja, obiskovali občane starejše od 69 let in na novo anketirali letnik 1944. Projekt je namenjen ugotavljanju potreb po pomoči, ki jo omogočajo Center za socialno delo, Rdeči križ, patronažna služba, Karitas. Prostovoljci so zavezani k varovanju osebnih podatkov, zato vas prosim za sodelovanje in zaupanje. Vsi podatki se zbirajo v bazo podatkov količinsko (brez imen) pri ZDUS-u z računalniškim programom BOPRO 6.

Vabimo ljudi s socialnim čutom, naj se pridružijo v projekt »Starejši za starejše«, da ne pozabimo na tiste, ki so morda osamljeni in potrebujejo sočloveka!

**Koordinatorica v projektu SzS
Nataša Zakrajšek**

UO DU Bloška planota se zahvaljuje za sodelovanje in pomoč pri uresničevanju našega programa gospe ravnateljici OŠ Toneta Šraja Aljoše, Mileni Mišič, vzgojiteljicam iz vrtca v Novi vasi, še posebej ge. Ivici Šega, občinski upravi Bloke ter Gasilskemu društvu Nova vas.

Želimo si dobrega sodelovanja tudi v letu, ki prihaja. Naj bo delovno uspešno 2014!

**Milena Škrabec,
predsednica DU**

BOŽIČNO-NOVOLETNA ČESTITKA

*Bele snežinke tiho prekrijejo sledi,
čas naj ne izbriše dragocenih vezi,
ki stkali smo jih do soljudi!*

V letu 2014 želimo članom društva upokojencev in vsem ostalim občanom zdravja, sreče in veliko modrosti ter osebnega zadovoljstva!

**Upravni odbor društva
upokojencev Bloška planota**

UPRAVNI ODBOR ŠOLSKEGA SKLADA OŠ Toneta Šraja Aljoše z enoto vrtec Nova vas

se zahvaljuje donatorjem za
denarne prispevke v letu 2013.

Donatorji v letu 2013:

- starši šoloobveznih otrok,
- Demira Ravne,
- Rdeči Križ Cerknica,
- Fragmat Sodražica,
- Migo, prevoz., trgovina in
gradb. storitve Zakrajšek,
Nova vas,
- Avtoprevoznitvo Klančar
Nova vas,
- Občina Bloke.

Tudi v letošnjem šolskem letu
se obračamo na vas s prošnjo
za donatorska sredstva.

Vemo, da je pred nami finančno
težko leto, vendar bomo veseli
vsakršnega vašega prispevka,
pa naj bo to v obliki denarja,
starega papirja, kartuš ...

Star papir zbiram v šoli in ga
lahko oddate v času pouka pri
zadnjem vhodu v šolo.

Prispevke lahko nakažete na
podračun OŠ Toneta Šraja
Aljoše:

0135-6030644332, sklic na
številko 29901 – šolski sklad.

Vse podatke o delovanju
šolskega sklada najdete na naši
spletni strani:

<http://www.o-novavas.lj.edus.si>.

Hvala za prispevke!

Drobtinica Malo je ... veliko

Vsako leto na OŠ Toneta Šraja Aljoše v Novi vasi obeležujemo različne
svetovne in druge pomembne dneve. Eden izmed teh je tudi 16. oktober,
to je svetovni dan hrane.

Na ta dan se spomnimo, da na svetu veliko ljudi trpi za pomanjkan-
jem hrane in da potrebujejo pomoč. Obenem pa tudi spodbudimo naše
učence, da razmislijo o svojih prehranjevalnih navadah in o pomenu
uravnotežene prehrane za njihovo zdravje.

Četrtošolci so ob tej priložnosti izvedeli nekaj več tudi o življenju otrok
v Indiji. Ga. Anica Sterle, ki je bila v Indiji kot prostovoljka, nam je pred-
stavila, kako poteka njihov vsakdan, kako so oblečeni, kaj delajo, kje
živijo in kaj jedo. To je bila za učence prav posebna izkušnja.

Prav tako smo se tudi to jesen pridružili mednarodni kampanji, ki je poz-
nana pod imenom DROBTINICA. Njen cilj je pomagati otrokom iz social-
no šibkejših okolij.

Podjetje Mercator nam je posredovalo okoli 150 kilogramov kruha, ki so
ga učenci 4. razreda v petek, 18. 10. 2013, menjali pred šolo za dva evra.
Naši akciji so se tudi letos pridružile članice sekcije Kmečkih žena Bloke-
Zarja ter bile s svojimi izdelki in aktivno udeležbo na stojnici zgled našim
učencem, da se da z dobro voljo in skupnim delom veliko narediti.

Akcijo smo uspešno zaključili in zbrani denar (230 EUR) prispevali v
šolski sklad za učence naše šole.

Vsem sodelujočim se iskreno in najlepše zahvaljujemo, prav tako pa ve-
lika hvala vsem, ki ste stojnico obiskali in s svojim prispevkom omogočili
našim otrokom lepše otroštvo.

Ksenija Brus

IŠČEMO RIME

V 2. razredu smo iskali rime na naša imena. Pa smo jih našli.

Prihaja Arne z rogljičkom iz pekarnice. (Arne Bajželj)

Jaz sem Juško, ki zdaj jem hruško. (Juš Kostajnshek)

Jaz sem Nike, ki ima na nosu tri pike. (Nike Šega)

Sem Jan, ker sem zmeraj zaspan. (Jan Zgonc)

Sem deček Nik, nisem zavrit. (Nik Premrl)

Sem deček Aljaž, ki rad jem bombaž. (Aljaž Štrukelj)

Jaz sem Lili s krokodili. (Lili Šarc)

Jaz sem Petra, ki ne mara vetra. (Petra Zabukovec)

Jaz sem Mai, ki mi je ime policaj. (Mai Zakrajšek)

Jaz sem Alen, ki nisem »prpalen«. (Alen Pavčič)

Jaz nisem omara, v resnici sem Klara. (Klara Knavs)

Učiteljica Helena Šivec

VOŠČILO

Prihaja čas,
ko leto odhaja med spomine,
ko želimo zadržati le najlepše in najboljše.
Zmehčajo se skrbi in toplo si sežemo v dlani.

Sreče in zdravja v prihajajočem letu, topline in miru v božičnem
času želimo

vsi iz šole in vrtca Toneta Šraja Aljoše, ravnateljica Milena Mišič

UČENCI 4. RAZREDA SO V SKLOPU VSEH AKTIVNOSTI NAPISALI

TUDI PESMI O KRUHU.

Zlati kruhek zgleda kot puhek.
Zlati kruhek napolni vsak 'trebuh'.
In vsak dan paše obilo kruha,
ko babi kaj dobrega skuha.

Martin Kraševac

Teta Muh je spekla kruh,
ki se imenuje Duh.
Ko se spekel je kruh,
postal je gluh.
Kdo ga bo pojedel?
Pojedel ga bo potepuh, ker je suh.

Tjaša Širaj

Kdor peče kruh, ni od muh.
Če pravilno vzhaja,
je velik kot trebuh.
Le paziti moramo, da se
v pečici nam ne zažge.

Lovro Pintar

Naša teta ni od muh,
saj nam vsak dan speče kruh.
Ko se speče, je kot puh,
v sobi je prijeten duh.
Mimo pride potepuh,
ki je gluh,
prosi nas za kruh,
ta pa je že suh.

Jaka Hiti

Pšenica na polju dozori
in kmalu v mlinu se zdrobi.
Ko v mlinu zmelje se,
hitro pek kruh speče iz nje.
Nato kruh je spečen,
poje pa ga Ben.
Ko kruha ni več,
gremo vsi za peč.

Matic Drobnič

Kruh ni od muh,
včasih pa je pravi potepuh.
Včeraj je prišel duh po kruh.
Iz pekarnice zbeži
in po vseh krajih leti.
Kar naenkrat se izgubi
in v naših trebuščkih obleži.
Potem lačni smo bili
in jokali smo vsi.

Katja Miklavčič

Kruhek mali, mali puhek,
ti mali krofek.
Vsi te imajo radi,
še posebej mladi zbrani.
Ko pa suh si, posušen,
pa si dober tud 'žvalem'.
Lala, lolo, tututu.
Ti si mali kruhek Pu!

Laura Ponikvar Zakrajšek

Eko dan – zdravje moramo varovati

V petek 15. 11. 2013 smo imeli naravoslovni dan na temo ZDRAVJE MORAMO NEGOVATI. Ta dan se je začel že nekaj dni prej, ko so učenci v šolo prinašali različne vrste sadja in zelenjave ter recepte za pripravo domače ozimnice.

In kako je potekal petkov dan?

V skupnem uvodu nas je učitelj Nace zelo dobro razgibal. Malo smo zaplesali, raztegovali roke, noge in ogreti poskočili v naravoslovni dan.

Učiteljica Andreja nam je predstavila tradicionalni slovenski zajtrk in pomen medu za naše zdravje. Nekateri učenci pa so nam razložili, kaj vse moramo početi, da bomo tako fizično kot psihično zdravi.

V jedilnici smo pokušali domače marmelade, ki so jih prinesle učiteljice. Posladkali smo se z robidovo, ribezovo, slivovo, kutinovo, bezgovo, grozdno, češnjevo, hruškovo marmelado. Bile so tako dobre, da smo se že pred malico kar dobro najedli.

Učenci so si ogledali razstavo domačih receptov za ozimnico in razstavo domačih pridelkov. Izmed vseh so izbrali tisto sadje in zelenjavo, ki jim je bilo najbolj všeč.

V razredih so imele učiteljice delavnice na temo gibanja, prehrane in duševnega zdravja. Učenci so se zabavali in z veseljem sodelovali.

5. šolsko uro smo podelili naziv MISTRA SADJA in MIS ZELENJAVE.

Mistra sadja (veliko jabolko) je prinesel KEVIN ŠKULJ iz 7. razreda.

Mis zelenjave (velikansko bučo) pa je na domačem vrtu vzgojil PATRIK KORENJAK iz 5. razreda. Obema lastnikoma in mistru ter mis čestitamo.

Dan smo začeli z razgibavanjem in ga tudi zaključili, saj so na koncu učitelji odigrali odbojko z učenci. Ker so imeli učenci veliko bolj glasne navijače, jim je igra tekla kot po maslu in zmage so se kar vrstile. Končni rezultat 2 : 0 za učence. BRAVO!

Vodja dneva Alma Kandare

Ne pozabimo decembrskih običajev

V šoli smo imeli na Miklavžev dan prav poseben prednovoletni program. Vsi učenci so izdelovali okraske in z njimi okrasili hodnike in učilnice.

Še posebej smo bili veseli zadnjo uro, ko so nam članice društva bloških gospodinj Zarja, domačin Škrabec Lojze in ... ne boste verjeli ... vsi trije decembrski možje, Miklavž, Dedek Mraz in Božiček, v novi telovadnici pripravili prav posebno presenečenje.

ki jih zna stkati s prijaznimi in ubranimi besedami. Pa kako dobro ta gospa peče. Pripravila nam je podremavčke. Pa uganite sami, zakaj se jim tako reče in kdaj so jih gospodinje pripravljale.

Tudi možakarji so imeli v predprazničnem vzdušju zimskega časa precej dela. G. Lojze Škrabec je predstavil izdelavo brezovih metel. Ni tako enostavno, kot se zdi na prvi pogled. Že ob pripravi vej moraš natančno vedeti, kdaj sekati in katere veje so primerne. Ko pa metlo zvežeš skupaj,

Ajda in Nika pri peki piškotov

Špela in Karmen krasita piškote.

Neža in Hana barvata storže.

Ga. Marija Jakopin s Studenega je znala natančno predstaviti cerkvene običaje od adventa pa do svečnice. Vsak od njih ima svoje mesto in namen v pripravi na božič in po njem. Zanimivo je predstavila stare navade, ki se ohranjajo še danes; od peke peciv pa do koledništva. Spekla nam je odličen kruh poprtnik in župnek. Hrustljava skorjica in rahla sredica sta se kar stopili v naših ustih.

je tudi pomembno, da to narediš skrbno, natančno in tako, da bo trdno. Takšne metle so zelo uporabne na dvorišču, v hlevu in še kje.

O treh decembrskih možeh pa ... naj ostanejo še naprej tako dobrodušni, otrokom in odraslim v veselje, za srečo in zadovoljstvo vseh, ki jih pričakujejo.

Matic, Luka, Laura in Tjaša ustvarjajo viseče smrečice.

Poprtnik, spekla Marija Jakopin

MatejMMMM okusno

Ga. Anica Knavs z Runarskega se je spominjala, kako je v njenem otroštvu Miklavž nosil darila. Kako so ga čakali, pa je bil pri sosedovih hitrejši. Spekla nam je ocvirkovo potico in prinesla še toplo, da smo jo razrezali in postregli otrokom. Nič je ni ostalo, tako je bila okusna. Spremljala sta jo vnuk Žiga, s katerim sta pred nami pokramljala o jastikah, in najmlajši Filip.

Iskrena hvala vsem za obisk, za prijazne besede, za odlična peciva.

Peciva za naše učence pa so pripravljale tudi: ga. Dragica Kovačič – čudovite piškotne obeske za novoletno jelko, ga. Irena Kraševac – odlično rožičevo potico, ga. Majda Volf – zelo okusno rožinovo potico, ga. Majda Zakrajšek – sočen in rahel kvašen štrudelj, ga. Ana Premrov – makunčno potico, učenci šole pod vodstvom učiteljice Andreje Mestek – medenjake.

Hvala in srečno, zdravo in uspešno v novem letu želimo

učenci in delavci OŠ Toneta Šraja Aljoše, Anica Zabukovec

Irena, Marija, Lojzka in Anica (društvo Zarja)

Lojze Škrabec

Božiček, Miklavž in Dedek Mraz

Notranjski tekaški pokal 2013

Letošnja sezona Notranjskega tekaškega pokala se je zaključila s svečano podelitvijo priznanj najboljšim v Kulturnem domu v Cerknici, 7. 11. 2013. V letošnji sezoni je bilo organiziranih devet tekov, ki so šteli za pokal. Med najbolj obiskanimi je bil tek po Blokah v organizaciji športnega društva Bloke in osnovne šole Toneta Šraja Aljoše. Tudi v letu 2013 so v pokalu odlično nastopali učenci naše šole, čeprav jih je večina izpustila kar dva teka. Pustnega po ulicah Cerknice, ki je potekal istočasno kot Bloški teki – naši učenci so se raje udeležili domače prireditve. Drugi pa je bil Majstrov tek, ki je bil organiziran na delovno soboto, ko smo imeli pouk in se teka nismo organizirano udeležili. Kljub temu so naši učenci osvojili največ točk med osnovnimi šolami. Tudi

UČENCI 5. RAZREDA SO PESEM JOŽETA SNOJA PREPESNILI IN PREOBLIKOVALI

KJE PESEM PREBIVA?

Ah, gotovo je to srce,
pa ne kakšno tiho, mirno srce,
ampak živahno, veselo srce,
ki veselo poje in igra.

Erik Korenjak, 5. razred

KJE PESEM PREBIVA?

Kje prebiva pesmica?
Kje pesem živi?
Ali so ta usta na listu papirja?
Ne, ne, na listu papirja,
ampak v srcu pionirja.

Zarja Kovačič, 5. razred

KJE PESEM PREBIVA?

Kje pesem prebiva?
Mogoče to srce je,
saj bije nam
in ritem daje.

Ne, gotovo so to usta,
ali skremžena in pusta,
al vesela in doneča.

Povejte mi!
Povejte mi!
Seveda so to usta,
skremžena in pusta.

Ne, to so usta veselih ljudi,
ki pojejo in plešejo
do konca svojih dni.

Manca Milavec, 5. razred

KJE PESEM PREBIVA?

Kje pesem prebiva?
Ali to so usta?
Ali je srce?
Le povejte,
le povejte,
kam naj pesem gre?

Naj le gre,
naj le gre
za tri visoke gore.

Ko do morja za gorami
bo prispela iz ljudi,
naj poišče pravo hišo,
ki se dim iz nje vali.

Ko pa najde tako hišo,
naj le vstopi,
naj le vstopi,
naj le pride v goste.

Tam jo pesnik bo preuredil
in poslal jo v širni svet,
naj le vstopi v to hišo,
da poet jo spremeni.

Lepa pesmica doneča
zazveni in zveni,
dokler tega ne izve,
kje živi, kje živi.

Pesem lepa pa prebiva
tam v ustih,
tam v srcu,
kjer je dober človek rasel
in kjer raste, kjer živi.

Meta Drobnič, 5. razred

Mentorica, Pavla Ponikvar

letos so bili prvi po številu točk, dobili pa so tudi priznanje za največ osvojenih točk na učenca šole. Vsaj ene tekme v pokalu se je udeležilo kar 60 naših učencev (polovica).

Na prireditvi so v vsaki šolski kategoriji nagradili šest prvouvrščenih. Med nagrajenimi so bili tudi: Sara Zidar in Nejc Šraj kot zmagovalca v svojih kategorijah, Meris Dulić in Martin Drobnič kot drugouvrščena, Meta Drobnič, Polona Bačnik, Veronika Bačnik, Matic Drobnič in Jaka Milavec za uvrstitev med prvih šest. Dobili smo tudi obe priznanji za najboljšo šolo v Notranjskem tekaškem pokalu. Tako smo tudi to sezono tekmovalno uspešno zaključili, ob tekmovalnih uspehih pa je najpomembnejše to, da so učenci aktivno preživeli kar nekaj nedelj in sobot v naravi in zdravi družbi in spoznali veliko novih prijateljev.

Ob koncu bi se rad zahvalil staršem, ki so skozi celo leto spodbujali svoje otroke, in Občini Bloke, ki je finančno pomagala pri sofinanciranju prevozov na tekmovalne. Nasvidenje naslednje leto, v upanju, da se nam na tekih pridružite tudi vi.

Nace Farkaš

Ljubljanski maraton 2013

Letos je Ljubljanski maraton postal polnoleten in že več kot deset let na šolskih tekih maratona nastopajo tudi učenci naše šole. V lepem vremenu se je teka udeležilo 43 naših učencev in učenek, kar je več kot tretjina šole. Učenci do petega razreda so se pomerili v netekmovalnih tekih, teki starejših pa so šteli za državno prvenstvo osnovnih šol v cestnem teku. Naši učenci so nastopili zelo uspešno, saj je Nejc Šraj osvojil 5. mesto, Sara Zidar 6. mesto, Meris Dulić 12. mesto. Tudi vsi drugi so dosegli lepe uvrstitve, kar je v seštevku prineslo odlično 8. mesto v razvrstitvi šol.

Čestitke vsem učencem za udeležbo in športno borbo.

Nace Farkaš

KK Bloke

V peti tekmovalni sezoni v državnem tekmovanju se je košarkarjem ekipe KK Bloke uresničila dolgoletna želja, da so domače tekme začeli igrati v zares »domači« dvorani. Dvorana Bloški smučar je s svojo lepoto in prostornostjo navdušila prav vse, ki so domačo ekipo spremljali na dosedanjih tekmah.

Vse domače tekme so bile zelo dobro obiskane, saj je domačo ekipo vzpodbujalo veliko število glasnih domačih navijačev. Vzdušje na tekmah je bilo res izjemno, domači ekipi pa je žal malo zmanjkalo do tako zelene zmage.

Košarkarji KK Bloke trenirajo trikrat tedensko, in sicer v ponedeljek in sredo v Cerknici skupaj z ekipo mladincev, ob petkih zvečer pa jim je na voljo domača dvorana.

V mesecu novembru je združenje košarkarskih sodnikov Primorske (ZKSP) v Postojni organiziralo tečaj za pomožne sodnike. Košarkarski klub Bloke je na

ta tečaj prijavil tri svoje člane: Andraža Primožiča, Nala Zidarja in Izaka Ivančiča. Vsi so uspešno opravili izpit.

Dosedanjima domačima košarkarskima sodnikoma Urbanu Kraševcu in Dejanu Otoničarju se je letos pridružil še mlajši kolega Žan Anzeljc, ki je letos uspešno opravil sodniški

izpit.

19. novembra smo v športni dvorani Bloški smučar pričeli s treningi osnovnošolcev od 6. do 9. razreda. Treningov, ki potekajo od 16:30 do 18. ure, se udeležuje osem res navdušenih in zagretilih košarkarjev. Vrata pa so odprta vsem košarkarskim navdušencem in navdušenkam, ki bi se še želeli

udeležiti teh treningov.

Nova dvorana je velik dokaz, da lahko tudi manjše občine naredijo nekaj »velikega« za svoje prebivalce. Zagotovo pa bo navdušila in privabila tudi mlajše generacije, da več svojega prostega časa namenijo tudi športu.

Košarkarska ekipa Bloke

Foto: arhiv KK Bloke

Bloške powerkickerke

V začetku meseca novembra smo tudi bloške powerkickerke začele s svojo vadbo v novi dvorani Bloški smučar. Vadba poteka dvakrat tedensko, in sicer ob ponedeljkih in sredah zvečer. Dvorana je zelo prostorna in nam vsekakor nudi boljše pogoje za našo vadbo.

Čeprav smo imele malo pomislov, da bo za nas mogoče prevelika, pa temu ni tako, saj se nam je v letošnjem letu pridružilo kar nekaj novih mlajših powerkickerk tudi iz bližnjih krajev, tako da je dvorana kar lepo zapolnjena.

Navdušila nas je tudi njena izjem-

na akustika in ozvočenje, ki nam daje še boljši ritem, da lažje in bolj zavzeto izvajamo svoje vaje. Še vedno pa je naša največja motivatorica naša dolgoletna vaditeljica Mojca Lunka, ki nam s svojo pozitivno energijo vsakič napolni naše »izpraznjene baterije«.

Vesele smo, da lahko vadimo v tako izjemni dvorani, zato se na tem mestu tudi zahvaljujemo županu občine Bloke in njegovi ekipi, ki je z izgradnjo dvorane izpolnila dolgoletne želje vseh športnikov z Bloške planote.

Danica Marolt

Pogovor z dr. Borisom Skalinom

Med nebom in ribami

Dr. Boris Skalin ob ribniku v Ljubnem ob Savinji. Ribnik je v celoti njegovo izvirno delo, kot še mnogo drugih tovrstnih objektov. Žal si njegovo delo, znanje in trud lastijo drugi.

Sediva v prijetnem zavetju pred zoparno novembrsko meglo, dežjem in mrazom v prijetnem ribiškem kotičku v Ljubnem ob Savinji, prikrajšana za pašo oči, ki je na tem delu Savinje zares lepa v vseh letnih časih. Snega v krajih ob Savinji še ni bilo, na Pavličevem sedlu pa je bil prehod z avstrijske strani že nekaj dni zaprt.

Boris Skalin je bil sicer rojen v Sedlu pri Kobaridu. Kar 83 let je že od tega. Po Sedlu pa ni kaj prida bosopetil, saj je takratni fašistični režim uspešno preganjal slovenske ljudi. Družina se je na čelu z očetom zatekla na Dob pri Ljubljani in zatem v Podkraj pri Hrastniku, v tisti Podkraj, kjer si 1120 metrov visoki Kum, kot v šali pravijo domačini, umiva noge v Savi.

Bil je še dijak trboveljske gimnazije, ko se je v modelarskem krožku odločil, da si bo s pticami delil nebo. Ni mu bilo še 17 let, ko se je odločil za tečaj letenja z jadralnimi letali, ki jih je v modelarskem krožku spoznaval in spoznal do potankosti.

BLOKE LETA 1947

Ves nebojlen se je Boris znašel med deseterico njemu enakih ljubiteljev neba. Željnim znanja in spoštovanja do letenja z jadralnimi letali jim ni bilo nobeno delo odveč, tudi vleka letala na Bradatko jim niso bila preveč v breme. Še sedaj, po dobrih šestih desetletjih in pol, se dobro spominja Blok, golega, neporaslega Piškovca in Bradatke in vzgonskega vetra, ki je le redko spreminjal svojo smer. V soseščini obeh je bil veliko višji 1062 m visoki Blošček, žal pa je bil tam veter vedno nepredvidljiv in za jadralce neprimeren.

Spomini so dokaj nezanesljivi, kar pa pri Borisu Skalinu zagotovo ne velja. Še dobro se spominja, da je vseh deset tečajnikov spalo na pogradih, na podstrešju ene izmed starejših hiš na Fari. V pritličju te hiše pa je bila soba, v kateri je za domačo hrano dobro skrbela domača kuharica. Krompir, pripravljen na več načinov, je bil redno na jedilniku. In nihče se ni pritoževal nad hrano. Je pa tudi res, da takrat nismo bili tako razvajeni, kot so sedanje generacije mladih, se spominja moj sogovornik in pove, da ima krompir še sedaj nadvse rad!

Poletom z jadralnim letalom z imenom vrabec je sledila »čavka«, ki je bila za lete le nekoliko udobnejša od vrabca. Z jadralnim usposabljanjem je Boris nadaljeval na takratnem ribniškem letališču. Čas, namenjen učenju letenja, je kaj hitro minil, Bloke pa so mu ostale v lepem spominu.

Pred dvema letoma se je odločil in po dolgih desetletjih obiskal te kraje, z očmi še enkrat premeril strmine, po katerih se je spuščal. Goličav, po katerih so se trudili domači bloški kosci, zdaj že dolgo ni več. Preraslo jih je grmičevje in gozd. Tudi spomine bi že zdavnaj prerasel zob časa, če ne bi v Bloškem koraku z besedo in fotografijo obujali te čase, ki so zagotovo dali kraju in ljudem neizbrisen, svojstven pečat.

Posebno doživetje za Borisa pa je bilo srečanje z domačinom Jožetom Lahom- Mestkovim po domače, ki je tudi z vrabcem oral nebo pod in med Piškovcem, Pečnikom in Bradatko.

OD JADRALCA DO ...

Jadralnim in gimnazijskim časom so sledila leta študija na ljubljanski agronomiji, magistrski študij v Zagrebu, kjer je Boris k svojemu priimku dodal še doktorski naslov.

Prvo njegovo delovno mesto kot dipl. inž. agronomije je bilo v Zasavju, nato v žalskem Hmezadu, kjer je bil direktor razvoja in investicij v združenem in družbenem sektorju.

Začetki njegovega ribištva pa segajo že v »enajsto šolo«, ki jo je z uspehom in v družbi svojih vrstnikov izjemno dobro opravil v domačem zasavskem Podkraju, kajti ribištvo je bilo menda zapisano že v njegovih genih, ki so še vedno trdno zasidrani v njegovem telesu in načinu življenja. V svojem delu je poleg slovenskih dodobra spoznal še mnogo rek po celi Evropi. Še najbolj mu je k srcu prirasla Savinja in živelj v njej, posebno še kralj naših voda – sulec. Njemu je namenil tudi doktorsko disertacijo z naslovom: Tehnologija održavanja populacije mladica v vodah Slovenije.

Dr. Boris Skalin je cenjen strokovnjak v številnih državah Evrope, posebno v tistih, kjer velja sulec še vedno za kralja – to pa je v donavskem porečju. Doslej je napisal že več kot sto znanstvenih prispevkov, je avtor treh knjig ter po izkušnjah in znanju sodi v sam vrh, ne samo slovenskih, ampak tudi evropskih ribogojcev.

Ob koncu najinega kratkega srečanja in obujanja spominov na Bloke je dr. Boris Skalin z mislimi še enkrat objel Bloke, njene ljudi, ki so mu ostali v lepem spominu, kot tudi tisti kratki del njegove mladosti, ki jo je preživel pod nebom na Blokah.

IZ ZAKLADNICE BOGATIH BORISOVIH SPOMINOV

Ti segajo že v njegova najstniška leta. Takrat se je navduševal nad modeli letal pri modelarskem krožku. Na republiškem tekmovanju letečih modelov je na letališču v ljubljanskem Zalogu dosegel vidno mesto. Komisiji se je predstavil z lastno izvedbo modela (na fotografiji), ki jim je po uspešni preizkušnji ušel iz nadzora. Šele po nekaj dneh so model našli na Bledu in ga Borisu vrnili.

Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878

*Oblaki so rdeči,
kaj vse pomenijo?
Da vsi ti mladi fantje
na vojsko pojdejo.*
(slov. narodna)

Milavec Jožef. Srebrnakov (roj. 3. 3. 1857 – 10. 2. 1897) – udeleženec okupacije Bosne

Slovinci imamo zelo veliko narodnih pesmi, t. i. »soldaških«, ki opisujejo, kako naši fantje odhajajo na vse mogoče fronte nekdanjega avstrijskega cesarstva, katerega sestavni del so bila dolga stoletja tudi slovenske dežele.

V eni od prejšnjih števil našega glasila ste lahko prebrali o Jeršanovem starem očetu iz Velikih Blok, ki je bil vojak kar sedem let in se je bojeval tam na severu avstrijskega cesarstva v Šleziji. Slovenski fantje pa so največ odhajali na fronte v severno Italijo. Tam so se vojskovali v sestavi 17. pešpolka, ki so ga zaradi velikega števila Slovencev v šali imenovali kar polk kranjskih Janezov.

Ko je Avstrija po dolgoletnih vojnah izgubila skoraj vse severne italijanske pokrajine, se je začela ozirati proti vzhodu, kjer je počasi razpadal veliki turški imperij, pod katerim je bil stoletja velik del Balkana. Razpadanje velike turške države so pospešile zlasti rusko-turške vojne.

Po vseh teh vojnah so si takratne evropske velesile razdelile posamezna ozemlja, ki so bila prej pod turško oblastjo, ali pa so tu nastale nove države, npr. Kneževini Srbija in Črna gora. Po sklepu, ki so ga sprejele te velesile na kongresu v Berlinu leta 1878, je Avstrija dobila mandat, da okupira Bosno in Hercegovino. V teh dveh pokrajinah pa so prebivalci temu hudo nasprotovali, ker se je Bosna želela priključiti Srbiji, Hercegovina pa k Črni gori.

Ko je Avstrija začela zasedati ta ozemlja, so se Bošnjaki temu uprli. Avstrija je zato mobilizirala večjo vojsko in tako so šli slovenski vojaki zasedati to pokrajino. Med njimi so bili tudi Bločani.

Iz tistih časov Milavčevi – Srebrnakovi iz Nove vasi hranijo dolgo pesnitev z naslovom PESEN O BOSNI 1878,

Sliki sta iz knjige Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini. Knjigo je napisal slovenski oficir avstrijske vojske, udeleženec te okupacije, Jernej pl. Andrejka. Izšla je pri Mohorjevi družbi v Celovcu leta 1904, torej pet let po nastanku »naše« bloške pesmi.

ki jo je osnoval njihov prednik Jože Milavec, udeleženec okupacije Bosne. Pesem ima kar 61 kitic. Zaradi pomanjkanja prostora tu objavljamo le nekaj začetnih kitic in nekaj kitic iz zaključka pesmi. Pesem v celoti in originalu ter prepisu lahko preberete na spletni strani www.bloke.si, rubrika Bloški korak.

Na začetku pesmi je zapisan Jože Milavec, ki je po vrnitvi iz te vojne zagotovo ob dolgih zimskih večerih Novovaščanom večkrat pripovedoval o dogodkih, ki jih je doživel med potjo v Bosni. Iz pesmi izhaja, da je bil vojak Ljubljanskega regimenta, ki je bil sestavni del 17. pešpolka. Natančno popisuje pot od Ljubljane in nato vse marširanje skozi Bosno. Na bosanska tla so stopili pri Gradiški, ko so prekoračili reko Savo. Nato so prišli do Banjaluke, naprej ob reki Vrbas do Travnika, nato do Sarajeva in vse do Livna.

Vmes opisuje, kaj vse so doživeli med tem osvajanjem. Omenja boje s Turčini, kot so tamkajšnjim prebivalcem takrat rekli pri nas. Vendar so bili ti ljudje poturčeni Bošnjaki, saj uradne turške vojske tu takrat ni bilo več. Avstrija je namreč na ta ozemlja prišla kot okupator. Ti Turčini so bili neke vrste vstajniki, ki so se upirali avstrijski okupaciji. Prebivalci Bosne so se hoteli priključiti Srbiji, ki se je nekaj let prej izvila izpod turške oblasti in postala kneževina.

Na koncu te obširne pesmi je podpisan Gregorij Lavrič s pripombo, da je on to spisal. Iz tega lahko z gotovostjo sklepamo, da je celotno pripoved Jožeta Milavca zapisal in vse to »sklepak« v obliki verzov. Ta Novovaščan, Mihlov Gregor, kot so mu rekli po domače, je bil za tiste čase dokaj načitan. Včasih je bil nekaj časa poštar. O njem kaj več mogoče kdaj drugič.

France Škrabec

Pesen, od Bozne leta 1878 *J. Milavec*

I.

Povelje je zdaj prišlo
Od Cesarja našega
De kajško bo zdaj peljal
Čez Turško Bozno vso

II.

Oh kaj bož zdaj storila
Slovenska ti duhke
Ker zadnjikrat te vidim
In križ storim čez te

III.

Kolikokrat sim prišel
K Tebi ljubca v Vas
In sem pri tebi, imel
En lusitni kratek ypas.

IV.

Zdaj pa Slovo, uzamem
Zadnjikrat nočoj
Ker zgodaj moram iti
Na Turško zemljo v boj.

V.

Ta Turška zemlja

VII.

Do Zagreba smo prišli
Ko bil je beli dan
Smo Slovaki zemljo videli tam

VI.

En marsi smo naredili
Od Siska zdaj naprej
Tročina je velika bila
To je bilo najstrašnej

X.

Iz rotnam obloženi
In težni vsi strašno
Veliko je dol padlo
Naših fantov blo.

II.

Starše smo imeli
Strašno dolge vse
Vojaki blo ranjati
In xmatrani strašno.

XIII.

En dan je bil obložen

De pozoro pramo pramo
Kot se rodil naših sin.
57
De do vimi se porabil
Saj xapi sati vse
De bojo jedna vedli
Kaj inajo strajmei vse.

Spisal. *Jaurić*

Sova vas, dne 7. januarja 1899

Adijo !!!

Vse v skup. ? - !!!

150 let izgradnje najstarejšega vodnjaka v Novi vasi

LETOS MINEVA 150 LET OD IZGRADNJE NAJSTAREJŠEGA OHRANJENEGA VODNJAKA NA BLOKAH. OKOLICA VODNJAKA JE BILA V ZADNJEM ČASU ZELO ZAPUŠČENA, USTNI VIRI PA SO SE IZGUBLJALI, ZATO SMO ČLANI DRUŠTVA VODA POSKRBELE ZA OBNOVO OKOLICE IN ZBRALI USTNA IZROČILA O NASTANKU VODNJAKA IN NJEGOVI DRUŽBENI VLOGI. SLAVNOSTNO ODPRTJE PRENOVLJENE OKOLICE VODNJAKA JE POTEKALO 12. OKTOBRA 2013.

Z ustanovitvijo Društva Voda leta 2011 se je začela idejna priprava in načrt obnove okolice Zgornje štirne v Novi vasi. Člani društva smo pri obnovi okolice vodnjaka postavili informacijsko tablo, preskrbeli in položili naravni kamen ter postavili stebričke ob vodnjaku. Več kot 2000 ur prostovoljnega dela članov društva in ostalih prostovoljcev je pripomoglo do uspešnega zaključka obnove v oktobru 2013.

Nepremično kulturno dediščino, ki od začetka in vse do danes služi svojemu namenu, smo člani društva želeli dodatno osvetliti in s tem poudariti pomen vodnjaka. Popisali smo vsa pomembna dejstva o njegovem nastanku, uporabi in tudi kasnejših pozitivnih vplivih na razvoj kraja. Pri iskanju vsebine za informacijsko tablo smo se oprijeli ustnega izročila, saj pisnih virov nismo našli. Lepo opisana življenjska zgodba vodnjaka nas prestavi v čas, ko so bili naši predniki bistveno bolj odvisni od narave in so jo zelo spoštovali. Poleg popisa zgodovinskih podatkov smo

tudi obnovili in polepšali okolico vodnjaka. Veliko dodano vrednost vodnjaku predstavlja originalni primerek vodovodne borove cevi iz leta 1863, ki je razstavljen ob vodnjaku. V sam

vodnjak nismo posegali, ker je zelo dobro ohranjen, voda pa ves čas neprekinjeno teče.

Za slavnostni dogodek je bil pripravljen kulturni program,

kjer so učenci iz osnovne šole v oblačilih iz starih časov zapeli pesmi o vodi in povedali zanimive pregovore o vodi, igrala Marijana Breclj pa je interpretirala pesem Janeza Menarta »Vaške klepetulje«. Poimensko smo se zahvalili prostovoljcem za njihovo neprecenljivo delo. Ob zaključku kulturnega programa je sledila pogostitev z domačimi dobrotami, postavljenimi na lepo okrašenem lojtrniku.

Čisto vodo, vodnjak in prostor za navezovanje stikov želimo ohraniti našim zanamcem, da bi se še naprej lahko zbirali, klepetali in povezovali ob Zgornji štirni. Vodnjak s svojo novo podobo tako rekoč predstavlja učilnico na prostem, kjer mimoidoči lahko pridobijo informacije o vodi in o neprecenljivi vodni kulturni dediščini.

Erna Anzeljč,
drustvo.voda@gmail.com

ZGORNJA ŠTIRNA

Naselje Nova vas leži na delu Bloške planote, kjer v bližini ni površinskih vodotokov, saj padavinske vode zaradi apnenčaste podlage hitro poniknejo v kraško podtalje. Zaradi oddaljenosti vasi od izvirov so leta 1863 vodo iz izvira Sušica pripeljali v središče vasi z lesenim vodovodom. Vodo so uporabljali za dnevno oskrbo, napajanje živali in zagotavljanje požarne varnosti.

Izvir Sušica je pod Volčjanskim hribom in je oddaljen približno 600 metrov od najstarejšega ohranjenega vodnjaka na Bloški planoti. Višinska razlika med izvirom in vasio omogoča gravitacijski dotok vode v Zgornjo štirno, ki je zgrajena iz klesanih kamnitih blokov, med seboj povezanih z železnim obročem (»šina«). Gre za posebno tlorisno obliko vodnjaka z večjim pravokotnim bazenom in pretočnim koritom, ki se pojavlja samo na visokih kraških planotah z veliko količino letnih padavin. Privlačno oblikovana litoželezna pipa omogoča neprekinjen 24-urni pretok s količino 0,2 litra na sekundo, in to vse leto.

VODOVOD IZ BOROVIH CEVI

Za izdelavo lesenega cevovoda so strokovnjaki uporabili borov les, ki ima v nenehno vlažnem okolju dolgo življenjsko dobo. Lesene cevi so bile narejene iz ravnih neolupljenih debel s premerom okrog 20 centimetrov. Debla so vrtali z ročnimi svedrmi in jih povezovali z zbijanjem ošpičenega ožjega konca v razširjeni konec druge cevi ali pa s posebej izdelanimi kovinskimi spojkami, imenovanimi »prstani«. Za dodatno tesnitev so površino spoja pred združevanjem namazali z gline.

Pred vami je originalni primerek borove vodovodne cevi iz leta 1863.

Pozdrav iz Novevasi pri Rakeku.

Za ohranjanje čiste pitne vode in enake dostopnosti vode za vse sta se izoblikovali nenapisani pravili, in sicer: vsaka hiša je imela določeno uro in dnevu za napajanje živine pri malem koritu; pri vodnjaku je bilo prepovedano kakršno koli umivanje ali pranje, dovoljeno je bilo le natakanje vode za domov. Za vzdrževanje vodnega zajetja in lesenega vodovoda so vaščani poskrbeli z letnim čiščenjem izvira Sušica – pri tem so sodelovali ženske in otroci, ki so z lesenimi skodelicami oziroma latvicami iz izvira odstranjevali mulj. Vaščani so preverjali kakovost vode z naseljevanjem rib in opazovanjem hitrosti naraščanja količine zelenih alg v vodnjaku.

Lesena gradnja, slamnate strehe in črne kuhinje so v sredini 19. stoletja predstavljale večjo nevarnost požarov v strnjeni vasi, zato so bile v ta namen organizirane nočne vaške straže. Stražo sta sestavljala dva dežurna čuvaja, ki sta vas od mraka do jutra varovala pred požarom. Vodnjak je s svojo zasnovo služil kot vodohran v primeru požara in je pomembno prispeval k ohranitvi vasi, saj sta neposredna bližina vode in dobra organiziranost vaščanov lahko preprečili požar ali pa zmanjšali nevarnost za širjenje ognja na sosednje hiše.

Izgradnja Zgornje štirne v središču vasi je vaščanom zelo skrajšala razdaljo do nahajališča čiste sveže vode, kar jim je posledično prineslo več prostega časa za izobraževanje, branje knjig, učenje novih obrti in druženje. Tekoča pitna voda privablja obiskovalce, zato so se lahko v okolici vodnjaka razvile gostinska, trgovska in obrtna dejavnost. Zgornja štirna je z razvojem dejavnosti veliko prispevala k rasti osrednje vloge naselja Nova vas kot gospodarskega in upravnega središča Bloške planote.

Skrivnost pa ostaja podoba vaškega moža, ki je s svojo ustvarjalnostjo in vizionskim razmišljanjem omogočil izvedbo naprednega vodnega objekta, ki je izboljšal kakovost življenja vsem družbenim slojem v vasi.

Ker je bila okolica vodnjaka v zadnjem času zelo zapuščena, ustni viri pa so se izgubljali, smo člani Društva Voda poskrbeli za obnovo okolice in zbrali ustna izročila o nastanku vodnjaka in njegovi družbeni vlogi. Edini materialni vir nastanka je izklesana letnica izgradnje na obodu vodnjaka. Vodnjak je vpisan v register nepremične kulturne dediščine pod evidenčno številko 14326.

Nova vas, oktober 2013

Policija policijske postaje Cerknica svetuje

Občutek varnosti je subjektivne narave in ga vsak posameznik doživlja na podlagi lastnih izkušenj. Prav vsak posameznik pa lahko tudi največ stori za lastno varnost, in sicer z različnimi oblikami samozaščitnega ravnanja, s katerimi zmanjša možnost, da postane žrtev kaznivenga dejanja.

Mesec december je običajno čas nakupov (daril), čas obiskov, srečanj ... Policisti Policijske uprave Ljubljana želimo, da bi ta čas preživeli mirno, varno. V izogib neprijetnim dogodkom, ki so povezani s splošno varnostjo, vam v nadaljevanju posredujem nekaj napotkov in nasvetov:

Preden zapustimo objekt (hiša, stanovanje, poslovni prostor ...), je potrebno preveriti, ali so okna zaprta, vrata zaklenjena, da v bližini ni orodij, s katerimi bi si lahko nekdo pomagal pri nasilnem vstopu. Glede na primere, s katerimi se policisti srečujemo, je še najučinkovitejše, da osebe, ki se jim zaupa (sosedji, prijatelji ...), vedo, kdaj lastnika ni doma.

Nepremičnine naj nikoli ne dajejo vid-eza, da so lastniki odsotni. Lastniki naj se dogovorijo z osebo, ki ji zaupajo, da občasno izprazni nabiralnik, parkira na dvorišču, spreminja lego rolet, vklopi luči ..., torej izvaja ukrepe, ki nepremičnino »oživijo«.

Pred odhodom je priporočljiva names-titev časovnega stikala, v katerega se vklopi luči, audio naprave, ki se bodo ob naključnih časovnih intervalih vklopile in izklopile.

Na področju drznih tatvin in podobnih dejanj je potrebno opozoriti, da je namen oseb, ki izvršujejo kazniva dejanja drznih tatvin, preusmeriti pozornost potencialne žrtve in s tem omogočiti, da lahko oni ali pomagači izvršijo kaznivo dejanje. Storilci lahko delujejo sami, v paru ali v skupini. Najpogostejše oblike so:

- da izvabijo stanovalce iz objektov iz različnih razlogov ali z namenom odkupa domačih živali, odkupa kovin ali drugega materiala. Njihov pristop deluje na način: pridobiti zaupanje potencialne žrtve. Med tem ko se žrtev posveča »kupcem«, sotorilci neopazno vstopijo v objekt, ga preiščejo in odtujijo določene predmete (na-

j pogosteje denar in nakit). Po dejanju kraj skupaj zapustijo.

- pogosti so primeri, ko osebe opozorijo na napako, poškodbo (ali tudi sami povzročijo poškodbo npr. pnevmatike) ... običajno na zadnjem delu vozila. Med tem ko si žrtev ogleduje »domnevno« poškodbo, sotorilci izkoristijo nepazljivost in iz vozila odtujijo torbico, denarnico ...
- pazljivost je potrebna tudi med nakupi. Nakupovalni voziček s torbico in denarnico, ki »sameva«, je idealna priložnost za osebe, ki izvršujejo tatvine. Torbice, nahrbtniki morajo biti ves čas ob lastniku in to na takšen način, da lastnik lahko zazna, če bi storilci hoteli na prikrit način odtujiti vsebino.

Pozornost priporočamo tudi v primerih nenapovedanih obiskov doma; pa naj si bodi zaradi pobiranja prostovoljnih prispevkov (osebe potrebujejo dovoljenje upravne enote) ali zaradi prodaje od vrat do vrat in podobno. Osebe, ki jih ne poznamo, naj ne bodo nikoli same v prostoru in nikoli ne odkrivajo mest v stanovanju, kjer se hrani denar, denarnice (običajno s pretvezo menjave gotovine ali zaradi pridobitve podatkov z osebnih dokumentov itd.)

Žrtvam tako priporočamo, da takoj obvestijo policijo na št. 113. V primeru vloma ne vstopajmo v objekt. V njem se lahko še vedno nahaja storilec, prav tako pa lahko z vstopom osebe uničijo sledi, ki so pomembne za preiskovanje kaznivenga dejanja. Vsekakor pa se vsotopi v objekt v primeru, ko je potrebno zavarovati življenje in zdravje ljudi ali preprečiti nadaljevanje škode.

Vesele praznike, predvsem pa zdravo in varno leto 2014 vam želijo

**policistke in policisti Policijske
postaje Cerknica**

Letošnje martinovanje BŠD Lisec

Tako kot pretekla leta smo tudi letos v BŠD Lisec Velike Bloke organizirali tradicionalne prireditve, kot so skupno pričakovanje novega leta, kresovanje in množični prvomajski pohod na Slivnico ter košarkarski turnir. Tako ni moglo izostati naše martinovanje, ki mu sledi bolj športno-kulturno popoldne.

Letos smo za cilj izbrali Goriško in Goriška brda. Začetek novem-

bra je bil vremensko bolj kisel, a 16. 11. je bi na Goriškem čudovit, sončen dan. Prvi naš cilj je bila Sv. gora ali Skalnica, kot tudi pravijo tej 682 m visoki gori nad Gorico. Nanjo smo se povzpeli po pešpoti iz Solkana in po eni uri hoje dosegli vrh. Odprl se nam je čudovit razgled na Julijce s Triglavom in Krnom, Trnovski gozd, dolino Soče, vinorodna Brda in morje. Obiskali smo veličastno svetogorsko baziliko, ki je biser evropske

Povezovalne poti treh romarskih središč, kamor sodita še Stara gora nad Čedadom in Marijino Celje na Kanalskem Kolovratu. Nismo si mogli kaj in v cerkvi smo kar zapeli eno romarsko. Okrepčali smo se v gostišču in že smo bili z avtobusom na poti v dolino. Na strmi cesti je ena od zadnjih gum sicer počila, a jih je bilo še vseeno dovolj, da smo srečno prispeli do Kostanjevice, kjer je bil naš drugi cilj.

V neposredni bližini mestnega središča Nove Gorice se na 143 m visokem griču nahajata cerkev in frančiškanski samostan. Tu nas je prijazno sprejela vodička Mirjam Brecelj – Kmetkova Mirjam od Fare in nas popeljala skozi zanimivo zgodovino tega svetišča z bogatimi zakladi preteklosti. Ogledali smo si cerkev Gospodovega oznanjenja Mariji, ki je bila tako kot tista na Sv. gori v bitkah 1. svetovne vojne porušena. Nato smo se podali v grobnico pod cerkvijo, kjer so pokopani zadnji člani francoske kraljeve rodbine Burbonov. V viharjih letih po juljski revoluciji 1830 so skupaj s kraljem Karlom X. Burbonskim našli svoj mir v kostanjeviškem samostanu. Gredice znamenitih

vrtnic »burbonk« bo treba obiskati v poletnem času. Zelo zanimiva je samostanska knjižnica, poimenovana po Ribničanu, patru Stanislavu Škrabcu. Ta veliki slovenski jezikoslovec je na Kostanjevici živel več kot 40 let. Knjižnica hrani mnoge dragocenosti, tudi kakih 30 prvotiskov (inkunabul), med njimi Bohoričevo slovnico z njegovim osebnim posvetilom. Čas pod vodstvom Mirjam se je hitro iztekkel, zahvalili smo se ji in se pohodniško in kulturno potešeni z zamenjanim kolesom zapeljali čez Sočo do prve briške vasi Podsabotin.

V zaselku Vamorje nas je na turistični kmetiji Štanfel pričakal gospodar in njegova ekipa. Lepo so nas pogostili z domačo hrano in vinom. Skupaj smo po martinovi navadi krstili tudi letošnjo kapljico. Ob pobiranju prijav za letošnjo pot je bilo kar nekaj vprašanj, kako bo pa kaj z »muziko«. In glej ga šmenta, pri Štanflu nas je čakal Stojan Šparemblek iz Martinjaka s svojimi plesnimi vižami, ki jih poznamo že s prvomajske Slivnice.

Veseli večer je minil kot bi mignil, pod domov tudi, ostali so lepi vtisi in zagotovilo, da se vidimo tudi drugo leto, ko naše društvo slavi 20. obletnico delovanja.

Lojze Mazij

Vzpon na Sveto goro

Skupinska fotografija na Sv. gori

Foto: Stane Jakopin

PGD Nova vas v prazničnem letu 2013

PGD Nova vas, ki se ponaša z bogato zgodovino, v letu, ki se izteka, praznuje svojo 120-letnico delovanja.

Letošnje praznovanje se je pričelo 12. julija s slavnostno sejo, na kateri so bila zaslužnim članom podeljena društvena priznanja in priznanja GZ Cerknica. V nedeljo, 21. julija, se je odvila slovesnost, ki pa ni bila praznik le za naše društvo, ampak za celotne Bloke.

Našemu vabilu k sodelovanju pri pripravi slavloloka s 120 ročniki se je odzvalo preko 50 gasilskih društev iz osrednje Slovenije, Primorske, Gorenjske, Dolenjske, Štajerske in domače Notranjske. Slavlolik je s svojo veličastnostjo osupnil vse prisotne, tako sodelujoče kot obiskovalce. Po nam znanih podatkih podobnega slavloloka v Sloveniji še ni bilo. Praznovanje 120-letnice društva smo po uradni svečanosti, na kateri so nas s prisotnostjo počastili tudi visoki gosti, nadaljevali z veliko gasilsko veselico z ansamblom »Navihanke«.

Pri izvedbi slovesnosti so nam pomagali krajanji Blok, Občina Bloke in sosednje PGD Velike Bloke, za kar se vsem še enkrat

najlepše zahvaljujemo.

Ker smo bili člani PGD Nova vas skozi celo leto aktivni na vseh področjih in opravili kar nekaj ur prostovoljnega dela, smo se v zgodnjem sobotnem jutru 31. avgusta v velikem številu skupaj odpravili na strokovno ekskurzijo, ki smo jo uspešno združili tudi s prijatnim druženjem.

Pot nas je vodila v Idrijo, kjer smo si pod strokovnim vodstvom ogledali Antonijev rov ter ob dnevu žlikrofov poizkusili tudi to kulinarčno posebnost idrijskega konca. Pot smo nato nadaljevali proti Mostu na Soči, kjer smo se z ladjico »Lucija« popeljali po akumulacijskem jezeru in se nasmejali povezovalnemu programu kapitana. Na sedežu gasilske brigade v Novi Gorici pa so nas prijazno sprejeli in pogostili zaposleni v tej brigadi ter nam predstavili delovanje poklicne enote. Razkazali so gasilski dom, bogato opremo in vozila.

Celotno pot nas je spremljalo odlično vzdušje in lepo vreme, kar nam je še polepšalo prijetno sobotno ekskurzijo, ki smo jo, polni prijetnih vtisov in dobre volje, zaključili z večerjo in povratkom

na Bloke.

September in oktober sta bila v znamenju tekmovanj v vseh kategorijah. Naše ekipe so se udeležile tekmovanja za memorial Matevža Haceta, kviza gasilske mladine, prav tako pa so se naši člani in članice udeležili srečanj veterancev in članic.

Leto, v katerem smo bili zelo de-

lavni, pa bomo tradicionalno zaključili z družabnim sestankom v petek, 27. decembra.

Kot ob vsakem iztekajočem se letu bomo občane Blok tudi letos obiskali s koledarji. Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vse prostovoljne prispevke.

Ob koncu pa vsem občanom Blok v svojem imenu in imenu PGD Nova vas želim vesele božične praznike ter veliko lepega v prihajajočem letu 2014.

Miloš Kogej

Slavlolik PGD Nova vas

V kuhinjah bloških gospodinj je dišalo

Čeprav bloške gospodinje »Zarja« že dolgo nismo napisale ničesar o sebi, to ne pomeni, da tudi pridne nismo bile. V jesenskem času smo se posvetile predvsem sodelovanju na Mihaelovem sejmu, pogostitvam na proslavi ob občinskem prazniku in ob odprtju nove telovadnice, ob zahvalnem dnevu smo okrasile cerkev pri Fari, odpravile pa smo se tudi na izlet. Sodelovale smo z gospodinjami iz Velikih Lašč in Loške doline. Začetek zime smo namenile ustvarjalni delavnici, Miklavževemu sejmu in predstavitvi decembrskih praznovanj učencem osnovne šole.

Kot sem že v uvodu napisala, smo v začetku jeseni predvsem pripravljale dobrote. S tremi stojnicami smo sodelovale na Mihaelovem sejmu, kjer smo ponudile domače pecivo, zelenjavo in razne izdelke domače obrti. Velik izziv sta nam predstavljali pogostitvi po proslavi ob občinskem prazniku, predvsem pa ob odprtju nove večnamenske dvorane. To je bilo za nas nekaj povsem novega, saj pogostitve v tako velikem obsegu do sedaj še nismo pripravljale. Pri tem smo morale svoj prispevek združiti še z ostalimi sodelujočimi. Kako smo se odrezale, ste lahko presodili sami, gospodinje pa smo ta dogodek sprejele kot veliko izkušnjo in izziv, predvsem pa smo se veliko novega naučile.

Na zahvalno nedeljo smo, tako kot običajno vsako leto, okrasile cerkev pri Fari in sodelovale pri maši.

V deževnem oktobru smo se odpravile na kratko potepanje. Privoščile smo si celodnevni izlet do Nove Gorice, kjer smo si ogledale samostan na Kostanjevici z grobnico francoskih kraljev Burbonov, vrt vrtnic burbonk, Škrabčevo knjižnico in cerkev. Najbolj pa smo bile navdušene nad prijaznim sprejemom, ki nam ga je pripravila tamkajšnja vodička, po rodu Bločanka, Mirjam Breclj, ki se ji ob tej priliki še enkrat zahvaljujem. Nato smo potepanje nadaljevale čez mejo v Italijo, kjer smo si ogledale slik-

ovit grad Miramare pri Trstu. Potepanje smo zaključile na Krasu, kjer smo si po obilnem kosilu ogledale še jamo Vilenica in si privoščile kavo v Sežani.

lavnici izdelave svilenega cvetja.

Aktivnosti v predprazničnem času sem kratko omenila že na naslovnici. V ustvarjalni delavn-

marsikaj drugega. Z veseljem smo sprejele vabilo osnovnošolskih učiteljic k sodelovanju na tehničnem dnevu, na kateremu so otrokom predstavili decemberska praznovanja. Gospodinje smo v ta namen spekle pecivo po receptih naših babic in ga učencem predstavile z razstavo in s pogovorom o prazničnih običajih v preteklosti.

Gospodinje smo polne načrtov tudi za v prihodnje. Skupaj z društvom upokojencev načrtujemo organizacijo predavanja gospe Emilije Pavlič, pripravile bomo še kakšno ustvarjalno delavnico in po potrebi sodelovale z občino pri pogostitvah ob raznih dogodkih.

Za konec pa bi se rada zahvalila za plodno sodelovanje v iztekajočem

»Zarje« na ogledu samostanske knjižnice na Kostanjevici

Foto: arhiv Društva Zarja

Cerkev na zahvalno nedeljo

Udeležile smo se tudi dogodkov, ki so jih organizirale gospodinje iz sosednjih društev. Najprej smo bile v Velikih Laščah, kjer je tamkajšnji kolektiv kmečkih žena organiziral sejem, tekmovanje v kuhanju bučne juhe in izbor najboljših marmelade. V Loški dolini pa smo se društvu podeželskih žena Ostrnice pridružile na de-

ici smo si izdelale čudovite adventne venčke, še več truda pa smo vložile v pripravo izdelkov, ki smo jih ponudile na Miklavževi stojnici. Ponudile smo vam raznovrstne piškote, Miklavže, angele in medvedke iz medenega testa, suho sadje, orehe, novoletne voščilnice, okraske, razne pletene in kvačkane izdelke in še

se letu Občini Bloke, predstavnikom turističnega društva, osnovni šoli v Novi vasi, vsem zaposlenim v trgovini v Novi vasi in vsem občanom za vašo podporo.

Tanja Žele

Prihod sv. Miklavža na Bloke

V četrtek, 5. 12. 2013, je ob 17. uri na Bloke prišel sv. Miklavž. Najmlajše je obdaril z lepimi darili. Njegov prihod so spremljali angeli, ki so zaigrali na flavte, nagajivi parkeljni, ki so nagajali z ropotanjem, in otroški cerkveni pevski zbor, ki je zapel praznični pesmi. Angeli, parkeljni in otroci so zaigrali igro Kdo bo zmagal, ki je pričarala lep večer.

Nuša Kocjančič in Manca Milavec

Letošnji zakonski jubilanti v naši župniji

V nedeljo 24. novembra so imeli v farni cerkvi sv. Mihaela slovesno mašo zakonski jubilanti, ki so letos praznovali okroglo obletnico zakonske zveze. Zahvalili in priporočili so se božjemu varstvu. Maša jubilarov je v naši župniji postala že tradicionalna. Gospod župnik g. Anton Marinko je povabil vse zakonske jubilate, povabilu so se odzvali štirje zakonci, in sicer Vladimira in Brane Kraševc, Alenka in Tone Zakrajšek, Marija in France Kovačič ter Fani in Janez Lužar.

Darovana maša je bila zakonsko obarvana, poleg zakoncev jubilarov so imeli prav tako vsi navzoči možnost obnovitve poročnih zaobljub. Gospod župnik je poudaril moč vere in zaupanja v Boga med zakonci in obračanje nanj v trenutkih preizkušnje in trpljenja, saj na zakonski poti pride tudi do tega. Ob tej priložnosti je g. povabil mlade pare k pripravi na zakon, ki je organizirana tudi v naši župniji.

Po maši so zakonci povabili znance in prijatelje k druženju na farnem dvorišču ob prigrizkih in čaju. Sledilo pa je kosilo jubilarov in gospoda župnika.

Ana Jakopin

Foto: Ana Jakopin

Madagaskar

HLADNI IN SIVI NOVEMBRSKI DNEVI SO VEDNO DALJŠI IN TEŽKO SI JE PREDSTAVLJATI, DA ME JE ŠE EN TEDEN NAZAJ GRELO SONCE NA JUŽNI POLOBLI, NATANČNEJE NA MADAGASKARJU.

Začelo se je meseca junija, ko sem v službi zagledala oglas, ki je vabil k prijavi za »Veleposlanika/co IKEA Avstrije na Madagaskarju«. Vsako leto, ob koncu leta, v Ikeinih prodajalnah aktivno prodajamo plišaste igrače, od katerih znesek prodaje preko UNICEFA podarimo različnim šolskim projektom držav v razvoju. Oglas je tokrat vabil na ogled projektov na Madagaskarju in v trenutku mi je bilo jasno, da moram biti zraven. V sredini avgusta sem se razveselila novice, da sem med petimi izbranimi srečneži.

Na pot smo krenili 2. novembra in po trinajstih urah letenja v poznih večernih urah pri-

leteli v poletno toplo prestolnico Antananarivo. Nočna vožnja skozi zaspano, bolj ali manj neosvetljeno mesto, je bila nenavadni kontrast živahnim, z avtomobili natrpanimi ulicam, ki smo jih doživeli naslednje dneve. Uvodni dan smo preživeli v parku z lemurji (avtohtona vrsta opic, ki živi samo na Madagaskarju) in ob opazovanju nedeljskega mestnega vrveža v nepreglednih barakarskih naseljih. Tudi tu je nedelja namenjena množičnim pranjem oblačil in kopanju ob vseh mogočih (onesnaženih) vodnih virih na prostem, druženju na nogometnih igriščih, obedom na uličnih stojnicah, kramarjem in neverjetnim kupom smeti, ki pa tu ostanejo tudi med delovnikom.

Madagaskar je že od leta 2009 v globoki politični krizi, ki poleg naravnih katastrof (suše in tropskih neviht) hromi vsakdanje življenje otočanov. Več kot polovica prebivalstva je v

povprečju mlajša od 18 let in se preživlja z manj kot enim evrom na dan. Umrljivost otrok do petega leta starosti in mam ob porodu je pretresljivo visoka. Potreba po šolah in zdravstvenih ustanovah je ogromna in jih vladni viri žal ne dohajajo. UNICEF, kot največja neprofitna organizacija v državi, finančno na lokalni ravni pomaga pri različnih projektih, največji delež pa gre prav šolskim in zdravstvenim ustanovam.

Našo štiridnevno ekskurzijo smo pričeli na severu države v Maroantsetra, kamor smo prileteli iz Antananariva. Prihod na letališče med polji in v skromno letališko zgradbo je samo se potrdil, da so življenjske razmere tu zelo osnovne in daleč od doma vajenih. Dobrodošlico so nam izrekli prašne makadamske poti, slamnate kolibe med palmami in različnim drevjem, ki ga poznam iz mamine dnevnice sobe (difen-

bahija, fikus, taščini jeziki, itd.), riževa polja in Pacifik, ki se zaganja ob kilometre peščenih plaž.

Šolanje v tej nekdanji francoski koloniji ni nekaj samoumevnega in število otrok, ki niso v šolah, je zaskrbljujoče visoko. Osnovno šolanje traja pet let in velika geografska oddaljenost od šol, previsoke šolnine za skromne denarnice staršev, delo na polju so glavni vzroki, da otroci prepogosto ostanejo doma in jim je tako onemogočena osnova pravica do šolanja. V treh osnovnih šolah, ki smo jih obiskali, so nas sprejeli s petjem in plesom. Otroci, starši in lokalni veljaki so nas radovedno opazovali, se nam nasmihali in se hvaležno zahvaljevali za izkazano pomoč. Šolarji so nas sprva zadržano spraševali, da kdo smo, se skrivaj nasmihali v objektivne kamer, nato pa se nam vedno bolj pogumno približali in se skupaj z nami smeja-

li podobam na zaslonih fotoaparatom. Naš pogovor je potekal v malagajščini, francoščini in angleščini. Natrpne šolske klopi so me spomnile na novovaško šolo in zadela sta me globoka ponižnost in neizmerna hvaležnost, da sem sama lahko sedela v njih in si zato lahko danes krojim življenje.

Po štirih dneh smo zapustili zeleni sever in se vrnili v prestolnico. Na programu sta bila se dva obiska zdravstvenih ustanov. Univerzitetna klinika za ženske in hkrati porodnišnica nas je vse spravila v osupel molk. Obiski bolnic že tako ne veljajo za nekaj prijetnega, slednja je to samo še potrdila. Zastarela, zarjavela osnovna bolnišnična oprema, temačni hodniki, množice mladostnic, ki čakajo na sprejem v nepreglednih vrstah in hitenje osebja, ki se po svojih najboljših močeh trudi biti kos situaciji.

V otroškem dispanzerju, ki je bil naslednji cilj

obiska, smo pri rednem pregledu opazovali mlado mamico, ki se je s svojo leto in pol leta staro hčerko borila pridobiti na telesni teži. Sedem kilogramov je za malo bitje več kot prenizek rezultat. Podhranjenost tako pri otrocih kot pri odraslih je vsakdanji pojav in bolnišnice jo poskušajo omejiti s prehranskimi dopolnili, ki pa žal ne dosežejo vseh potrebnih.

Madagaskar nas je streznil, nam odkril svojo celotno paletto življenja ter nam ponudil priložnost za globok premislek o samem sebi in svojih dejanjih. Ne gre se izgubljati v sočutju, tega ljudje tam ne potrebujejo. Bolje je premisliti o lastnem načinu življenja, ki ne bo spravljalo na kolena že tako šibkega stanja dežel v razvoju. In, ali ni prav predbožični čas najbolj pravi, da se lotimo dela?

Barbara Favento

Jovana in Miha

Foto: arhiv Miha Zalar

Miha Zalar se je rodil leta 1975 v Ljubljani. Ko je bil star 5 let, so se z družino odselili v Švico. Tam je doštudiral ekonomijo ter se zaposlil na finančnem področju. Lansko leto pa se je vrnil nazaj v domovino k svojim koreninam na Bloke.

Soprogo Jovano je spoznal letošnjega vročega julija v Kopru, kjer sta se udeležila poletne šole slovenskega jezika. Jovana je v Slovenijo prišla iz Beograda. V poletno šolo se je vpisala, ker se je želela naučiti slovenščine, še dodatno pa jo je k temu spodbudilo to, da se je je udeležilo kar nekaj njenih prijateljev.

Simpatična in očarljiva Jovana je hitro omrežila Miho, ki je spoznal, da ima dekle poleg privlačne zunanosti tudi toplo dušo, je inteligentno ter vedno optimistično zre v prihodnost. Miha je Jovano prepričal s podobnim pogledom na življenje ter s prijetno energijo, ki jo oddaja, zato se v njegovi bližini vedno dobro počuti. Ve, da se nanj lahko vedno zanes in mu zaupa. Je preprosto moški, ob katerem je takoj vedela, da je našla svojo drugo polovico. Spoznala sta, da je njuna ljubezen tako močna, da si želita življenje preživeti drug z drugim.

Miha je svojo drago za roko zaprosil septembra, nato se je vse odvijalo z bliskovito hitrostjo.

Ana in Luka

Foto: arhiv Ana in Luka Mladinov

ju je usoda zopet združila. No, pravzaprav ju je združil telefonski klic. Luka je želel izvedeti nekaj informacij glede študija in glej ga zlomka, oglašila se je prav Ana, ki kar ni mogla prekiniti njunega pogovora zaradi Lukovega lepega glasu in prijaznega načina komunikacije. Beseda je dala besedo, kasneje sta se srečala in v nekaj mesecih postala par.

Ana ceni Lukovo poštenost, modrost, nenehno stremenje za napredkom in razvojem ter njegove visoko postavljene življenjske vrednote. Zna ji prisluhniti in pomagati, ko potrebuje njegovo pomoč ali spodbudno besedo. Ve, da mu lahko zaupa in se nanj zanes. Luka pravi, da je Ana čudovita ženska, pridna mamica in krasna partnerka. Ima veliko srce, ki je polno dobrote; neomajno voljo, premore veliko mero poštenosti in razumevanja. Ceni njeno »staro« dušo, ki pozna že veliko življenjskih modrosti, zato na življenje gleda bolj celovito in daje poudarek stvarjem, ki so resnično pomembne. Pravi, da je izredno topel, iskren in srčen človek, zato nima težav v navezovanju stikov s sorodno mislečimi

ljudmi. Luka v šali še doda, da takšnih ne delajo več.

Da se bosta nekega dne poročila, sta vedela že zelo hitro. Najprej sta si uredila skupno življenje, se razveselila sinčka, nato pa je prišel čas za nadgradnjo njunega odnos s poroko. Anini starši so ju večkrat, malo za šalo, malo zares, spraševali, kdaj bosta storila kaj v tej smeri, Lukovi pa so jima najprej postregli z različnimi nasveti glede priprave na ta pomemben dogodek, a potem zelo lepo sprejeli njune zamisli in načrte. Pri organizaciji pomembnega dne sta prisluhnila drug drugemu. Na ta dan sta se želela predvsem zabavati in sprostiti ter se izogniti utrujajoči vožnji, zato sta poroko pričakovali, saj so pogovori večkrat nanesli na to tematiko.

Ana in Luka sta se vzela na prvo avgustovsko soboto letošnjega leta. Obred se je odvijal v Thermiani Laško in v bližnji cerkvi sv. Martina. Ko je oče Ano pri civilnem obredu peljal po mostu do njenega bodočega moža, je čutila neizmerno srečo in toploto, ki jo težko opiše z besedami. Grelo jo

Ana Komidar s Hudega Vrha in Luka Mladinov iz Ilirske Bistrice sta se spoznala po srečnem naključju na informativnem dnevu na fakulteti, kjer je Ana zaposlena. Ana je ob zaključku dneva po predavalnicah pobirala

letake o različnih študijskih programih. Misleč, da je predavanj že povsod konec, je malo prehitro odprla vrata ene izmed predavalnic in v naročje ji je, skoraj dobesedno, padel Luka. Oba sta se nasmejala. Že čez nekaj dni

Sorodnike in prijatelje sta s svojo odločitvijo prijetno presenetila, saj niso pričakovali, da se bosta tako hitro odločila za zakon. 12. oktobra sta sklenila zakonsko zvezo na mogočnem Ljubljanskem gradu, naslednje leto bosta civilni obred nadgradila še s cerkveno poroko.

Poroka jima pomeni tradicionalen obred, poleg tega pa pomemben korak v življenju, nov začetek nečesa lepega in temelj, na katerem bosta gradila družino.

Mladoporočenca sta si dom ustvarila na Blokah, v idilični vasi ci Gradiško. Pred poroko so jima prijatelji in vaščani pred hišo postavili tudi mlaje. Pravita, da sta tukaj srečna in zaenkrat nameravata tu tudi ostati, saj pravita, da jima je všeč mir, lepa narava in prijazni ljudje.

Iskrene čestitke in veliko lepega na skupni poti.

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Nina Pavlič iz Nove vasi in Peter Weber iz Celja sta se poročila 17. 8. 2013 v Portorožu.

je vroče sonce, srce pa neizmerna ljubezen do Luke. Takrat je prvič videla tudi vse svate, ki so jo že nestrpno pričakovali in vanjo strmeli z žarečimi očmi. Luka je najbolj ganil cerkveni del poroke, ki je bil intimen in duhovno obarvan. Župnik Branko se je vseh zbranih dotaknil s svojo srčnostjo in življenjsko pridigo, ki je bila polna modrosti, ki jim bodo za vedno ostale v spominu. Obema pa je največ pomenilo to, da sta dan delila z vsemi tistimi, ki imajo v njih življenjih posebno mesto.

Družinica trenutno domuje v Ilirski Bistrici. Ana in Luka sta naklonjena mirnemu načinu življenja. Kam jih bo pot še zanesla, pa puščata odprto.

Poroka jima pomeni obljubo drug drugemu, da bosta za vedno skupaj, ne glede na to, kako in kje bosta živela. Pomembno je, da je ta dan za par prav poseben in da si ga oba želita.

Iskrene čestitke in veliko lepega na skupni poti.

Alenka P. Gornik in Dunja V. Ponikvar

Ombre ali Splashlight?

Za novo sezono jesen – zima 2013-14 navdušujejo novi modni trendi. Poleg že znanega OMBRE barvanja prihaja SPLASHLIGHT. Ti dve novi tehniki barvanja sta primerni predvsem za dolge lase, kjer najlepše pridejo do izraza. Če si ne želite skrajšati dolgih las, si lahko videz spremenite samo z barvanjem, kar pa je modno in drzno. Trend je še vedno eleganca prazničnih dni, ženstvenost 40. let, kot so zlikani kodri, Wet

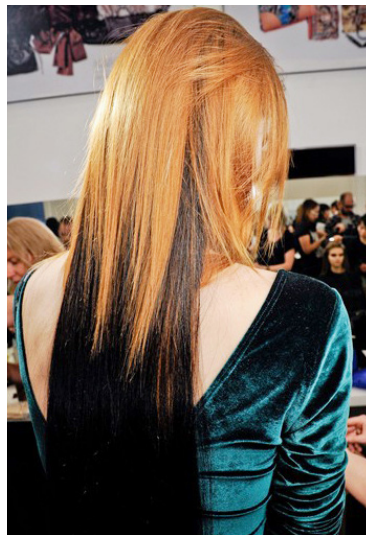
Look-a (moker videz) trajnih kodrov s kombinacijo ravnih restastih las ne bomo še izključili.

Za tiste, ki želijo, da lase privlačijo pozornost, kršimo pravila. Neobičajne kombinacije v barvah ter stilsko striženje, skoraj britje. Zraven sodijo moška oblačila, karo vzorci, čevlji z vezalkami ... Detajli za gibljive in izzivalne. Glavno pravilo je – kombinacija preciznih detajlov in usklajenos-

ti – trend, ki je zelo fantovski. Izberite svoj slog za hladne dni in lepo prihajajoče leto.

Frizerski salon Jožica

Kje gori luč?

V času Tedna zaporov (od 17. – 23. novembra) me je presenetilo besedilo gesla tega tedna: »STATI V LUČI«. Molitev v tem tednu se je glasila: »Gospod, ti ponujaš svobodo vsem ljudem. Molimo za vse ljudi v zaporih. Razlomimo vse obstoječe vezi strahu in osamljenosti. S svojo ljubeznijo podpiraj zaprte ... ozdravljaj vse, ki so jih ranila dejanja drugih, še posebej žrtve kaznivih dejanj. Pomagaj nam, da si bomo odpustili, ravnali pravično, ljubili usmiljenje in v ponižnosti hodili skupaj s Kristusom v njegovi moči in z njegovim duhom, danes in vsak dan.«

Stojim pred vrati in ...

Komaj se je teden zaključil, je bil 24. novembra v Begunjah pri Cerknici pokop pred 70 leti pomorjenih mladih fantov, ki so doslej ležali nezakopani v gozdu pri Mačkovcu.

Geslo tedna kasneje, tedna Karitas, se je glasilo: »VERJAMEM VATE«. Nato je od nekod zazvonil telefon, ki me je nagovarjal, naj govorim o svetlobi in luči. Povrhu tega pa smo ravnokar začeli adventni čas, ki nam govori o upanju. Tudi če sami ne zmoremo, Nekdo ve za rešitev, Nekdo jo že izvršuje, nekje obstaja.

Kamor koli bi se hotel obrniti, pred menoj se postavlja vprašanje luči, svetlobe, svobode, osvoboditve, prostosti, ozdravitve ... novega življenja. Čeprav se narava v tem času zapira življenju, sneg bo kmalu na debelo pokril polja in zemlja bo globoko zmrznila, tudi led se bo pojavil, nas navedena besedila in cerkveno praznovanje vabi k odkrivanju veselja in upanja v nas samih, v Njem, ki ga nosimo v sebi in v Cerkvi! Ali ga bomo odkrili, ga delili in z vsakim dejanjem prinašali mir, odpustanje in spravo ter prijetnost bivanja in prijateljevanje z drugimi? Kljub strašni

ekonomski in moralni podrtiji v naši domovini je upanje in veselje nad Prihajajočim, ki so ga stoletja pred našim štetjem oznanjale besede prerokov in hrepenenje takratnega Judovskega naroda. Podobno o tem govori sodobna pesem:

*»Ti odpiráš oči, ko nas še slepota teži,
Ti ustvarjaš tišino, kjer zdaj še vlada hrup.
Ti utrjuješ upanje, kjer se borimo z obupom.
Ti odpiráš pot, kjer blodimo v negotovosti.
Ti spreminjaš usodo, ko nas tlači malodušje.
Ti prinašaš tolažbo, ko smo pogreznjeni v žalost.
Ti ozdravljaš srca, ko zaradi svežih ran krvavijo.
Ti prinašaš mir, kjer zdaj še vlada prepir.
Ti podarjaš spravo, kjer se šopiri nasilje.*

Prihajaš k nam ljudem, da bi našli polnost življenja, življenja v tebi, večni Bog!»

Se mi bo zgodil vsaj eden od navedenih Božjih dotikov? Ali ti bom odprl vrata srca, te povabil v svoj dom? Bom našel čas, se ustavil in te odkril? Bom sploh slišal tvoj glas, ko stojiš pred vrati mojega srca in nanje trkaš ...?

Apostol Pavel zatrjuje: »Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? ... Prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanjost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu«. /Rim 8,35.38–39/

Brez upanja, ki je v tebi, ni življenja! Verujem! Pridi Gospod in se ne mudi!

Po osebno doživetem adventnem času vsem želim tišino in mir božičnega dotika Vaš župnik,

Anton Marinko

Voščilo z dobrimi željami Sloveniji

Spet se je leto zavrtilo, prišla sta zima, mrz in nas opomnila, da prihajajo prazniki. Vendar v mojem srcu ni pravega miru, saj nam novo leto ne prinaša ničesar lepega in spodbudnega.

Vedno bolj pogosto se sprašujem: »Le kako smo mogli dopustiti, da se s Slovenijo dogaja to, kar vidimo in spremljamo iz dneva v dan? Res, kako smo mogli dovoliti, da je šel voz v napačno smer. Kje smo pogrešili? V naši navičnosti in nedolžnem zaupanju?«

Vedno znova nasledimo obrabljene frazame, saj so vsi enaki ali da nas bodo novi obrazi vodili bolje. Kmalu pa razočarani ugotovimo, da se za njimi skrivajo le stari znanci, ki bi si radi ohrani-

li svoj stolček in svoje privilegije.

Znamo še ceniti samostojno domovino, ki smo si jo tako želeli in do katere je vodila težka in dolga pot? Domovina ni v državi, kjer prebivajo ljudje, ampak v ljudeh, ki

v tej državi živijo. Domovina niso samo lepe gore, reke, morja, tudi druge države imajo vse to. Domovina smo ljudje.

Želim, da bi bili v prihajajočem letu bolj naklonjeni domovini, bolj enotni, da bi Slovenija lahko končno res postala to, kar smo si zaželeli davnega decembra leta

1990.

Ob prihajajočih praznikih vam želim vse dobro, obilo miru ter veliko zdrave kmečke pameti, ki jo bomo potrebovali v prihajajočem letu.

**Metod Kraševac,
OO SDS BLOKE**

NOVOLETNO VOŠČILO BLOŠKEM KORAKU

Glasilo Bloški korak voščim blagoslovljene božične praznike, srečno novo leto 2014 in obilo uspeha vsem skupaj pri delu.

Želim, da bi ostala občina Bloke še naprej samostojna. Komaj čakam, da pride nov izvod, še tako naprej in še enkrat hvala za glasilo.

Jože Hrastnik, Brodarjev trg, Ljubljana

V društvu Prijatelji Martin Krpan Bloke smo si zadali nalogo, da v poletnih mesecih popestrimo kulturni utrip na Blokah.

Sveti Urh obdan z dišečimi, cvetočimi lipami in s čudovito zvonečim orkestrom ptic in čričkov ob spremljavi skrivnostnih poletnih sapic se nam je zdel pravšnji kraj za tak dogodek. Tako smo v nedeljo, sedmega julija 2013, na praznik žegnjanja v goste povabili dekleta vokalne skupine Diva. Dekliška vokalna skupina Diva pod vodstvom zborovodkinje Irene Cundrič Iskra deluje v okviru Kulturnega društva Bloke.

Dekleta so nam po sveti maši pod lipami zapela šopek ljudskih pesmi. S svojim nastopom so prijetno popestrila praznično vzdušje in prisotnim pričarala nasmeh in sonce v sicer vetroven in oblačen dopoldan.

Nastopajočim smo v spomin podarili obeske z likom Martina Krpana, ki naj bi bil njega dni tudi mežnar pri sv. Urhu. Obeske je za ta namen izdelal umetnik Božidar Strman Mišo. Kot se za žegnanje spodobi, smo se na koncu posladkali še s pecivom in se ob kozarcu pijače zadržali v prijetnem klepetu s prijatelji in znanci.

Naša želja je, da podobni kulturni dogodki postanejo tradicionalni in da se ponovno srečamo prihodnje leto na žegnanju pri svetem Urhu.

Marija Žgajnar

Žegnanje pri sv. Urhu

Foto: Rok Žgajnar

Dekliška vokalna skupina Diva z zborovodkinjo

Vreme na Blokah v letošnji jeseni

Letošnjo jesen so zaznamovali zelo topli in tudi mrzli dnevi. V začetku septembra smo imeli na Blokah prvih deset dni toplo vreme. Najvišje temperature so bile okrog 25 °C. Tudi oktobra je bilo v drugi polovici meseca do 20 °C. Toplo vreme se je nadaljevalo v vseh prvih desetih dnevih v novembru. Lahko bi rekli, da smo imeli v začetku septembra in ob koncu oktobra ter v začetku novembra »indijansko poletje«. Ta izraz smo pred nedavnim dobili iz Amerike, v Sloveniji smo jesenskemu izred-

no toplemu obdobju rekli »babje leto«, kar še vedno uporablja večina slovanskih narodov.

Seveda so bila v vseh treh mesecih tudi hladna obdobja. Prvo slano na Blokah smo na meteorološki postaji v Novi vasi zabeležili šele 4. oktobra, po Resju in na bolj izpostavljenih legah pa je bila verjetno že prej. Hladna je bila zlasti druga polovica novembra, ko so bile najnižje temperature vse dni pod ničlo. Da je bilo ta mraz še bolj občutiti, je pripomogla burja, ki je bila zelo močna pred-

vsem ob koncu novembra.

Vsi trije jesenski meseci so bili tudi precej namočeni. Količina padavin je bila zelo visoka. Skupaj je v treh mesecih padlo več kot 500 l/m². Od te količine ga je padlo največ v novembru. Vse padavine so bile v obliki dežja, le proti koncu novembra je padlo nekaj centimetrov snega. Bločani, vajeni višje snežne odeje, so ob taki višini v šali rekli, da je snega komaj žabi do vampa.

Sicer pa je bilo vse letošnje leto

zelo mokro in radodarno s padavinami. Pomladni meseci so bili zelo mokri in sedaj še jesenski. V vsem letu je bilo več kot 1600 litrov na kvadratni meter. Več kot letos je bilo padavin leta 1965 in 1995, ko smo jih na Blokah namerili več kot 1800 litrov na kvadratni meter. Naj pripomnim, da dolgoletno povprečje višine padavin na Blokah znaša okrog 1400 l/m².

France Škrabec

Križanka

AVTOR KRIŽANKE: MARKO DREŠČEK	ENAKO- NOČJE	SRAMO- TILNA PESEM	NAŠA IGRALKA IN PLESALKA ŠTIGLIC	UGODEN POLOŽAJ TELESA V JOGI	DRAGO TRŠAR	ŠAMPIONKA ABEŠIN. KNEŽJI NASLOV		BLOŠKI KORAK	SREDSTVO ZA PREKI- NITEV NO- SEČNOSTI	SNEMALEC TELEVI- ZIJSKIH ODDAJ	VSTAVA, VPIS PODATKOV	SLIKA ALI KIP NAGICE	RAFKO IRGOLIČ	NEKD. NORVEŠKI SMUČ. SKAKALEC (TORALF)	GLASBILO POTU- JOČIH PEVCEV IN BERAČEV
								SLIKANJE Z VODE- NIMI BARVAMI							
								UTRJENI PAS OB CESTI							
								PAKET, ZAVOJ					SOGLAS- NIKA V GAJU		
								NAŠ LITE- RARNI ZGODO- VINAR (ALOJZIJ)				NAŠ IGRA- LEC (IVO) BEŽEN RISARSKI OSNUTEK			
OSNOVNA ENOTA V KONJENICI								OZNAKA TURČIJE			VITKA GOZDNA ŽIVAL				
								LASTNOST ZRNATEGA SNEGA			DVOM- LJIVEC				
														PODZEMNA VOTLINA	ORIENT. RIŽEVO ŽGANJE
KROTA									DEŠNI PRITOK ZGORNJ. RENA V NEMČIJI						
									SREDNJI DEL BESEDE MORA	TROPSKO DREVO ŽIVALSKA KLOAKA					
PISMENI ŠOLSKI IZDELEK					PRIJETEN OBČUTEK PO ZAUŽITEM KOSILU							TIBETAN. GOVEDO DRŽAVNI PREGLED KNJIG			
ŽENA DAVIDA BOWIEJA					KITAJSKA POSODA ZA KUHANJE	MANJŠA SLAŠČICA FILM. HIT JAMESA CAMERONA								ANGLEŠKI TOVARNAR (RICHARD)	NAŠ IGRALEC (PRIMOŽ)
ZAPOREDNI ČRKI			PREDUJEM NEKD. IRSKI PREMIER (BERTIE)						OKENČEK NAŠ MLADI HOKEJIST (MATEVŽ)						
TV VODI- TELJICA ROŠ ŠIRCA				VANJ OVIJEMO KNJIŽNE PLATNICE							PRIMORSKI SVALJEK AM. FILM. IGRALKA SALDANA				
KIHLJAJ				CELOVŠKI HOKEJSKI KLUB NAŠ ŠOLNIK (ALBERT)				RAZPOKA ZARADI MRAZA RESEVALNE SANI							
NAJVEČJI KRAJ V VAL DI NONU V ITALIJI					SPORTNO MOŠTVO, TIM SIMBOL ZA KALCIJ					4. IN 5. VOKAL ČRKI Z ZAČETKA ABECEDE				DOKTOR (KRAJŠE)	
LIČINKA TRAKULJE								KVALI- TETNO TEMNO RDEČE VINO						NEZNANEC	
NAŠ PISATELJ IN DRAMA- TURG (DRAGO)								HRVAŠKI NAFTAR				IGRALKI SHERIDAN IN BLYTH			BLOŠKI KORAK

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Jakopin | Uredniški odbor: Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Boris Marolt, Tone Urbas
 Lektoriranje: Jerneja Kovšca | Oblikovanje in prelom: Tadej Pavlič, Simon Korenjak, Gregor Ulčar | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke
 Naklada: 1250 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. | Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

Iz spominov Obloškega Tončka na dogodke v stari dvorani

IGRALCI

Na Blokah je bila včasih dokaj velika igralska skupina, ki je v šestdesetih letih prejšnjega stoletja v novi (sedaj »stari«) dvorani večkrat postavila na oder kakšno igro. Vsebine iger so bile različne, od veselih do manj veselih, slišati je bilo tudi kakšen strel.

No, na vajah se ni streljalo. Takrat, ko naj bi bilo slišati strel, je eden od igralcev zaklical: »POK!« Po scenariju te igre naj bi ob tem čez oder pritekel fantiček in zaklical: »Joj, kako je počilo!« Na vajah je ta fantiček kar korajžno odigral ta prizor.

Kmalu je bila igra po večkratnih vajah pripravljena za na oder. Predstava je gladko tekla. V tistem prizoru, ko fantiček priteče na oder, ni več nekdo rekel »pok«, ampak se je izza kulis zaslišal strel iz strašilne pištole. Močno je počilo. Fantička pa je to tako presenetilo, da je na odru prestrašen obstal in pri tem pozabil na priučeno besedilo. Spontano je zaklical: »O, mater! Al sem se ustrašu!«

PRIREDITVE IN »DEKOLTIRANA« DVORANA

Vzdrževanje tako velike stavbe je za takratno telovadno društvo kot upravljalca predstavljalo velik zalogaj. Zato se je moralo truditi, da je pridobilo kakšna dodatna finančna sredstva, saj dotacije, ki jih je društvu dajala družba, za vse niso zadoščale. Društvo je bilo primorano iskati sredstva na razne načine. Organiziralo je različne prireditve, katerih čisti prihodek je delno pokrival stroške. Med drugim je pripravljalo tudi pustovanja in silvestrovanja.

In tako so pred petdesetimi leti konec decembra člani društva pripravljali dvorano za silvestrovanje. Temu primerno je bilo potrebno dvorano okrasiti. Poleg zimskega zelenja so obešali razne okraske in podobno. Skratka, dvorana je morala biti temu praznovanju primerno dekorirana.

Ko so bila dela zaključena, je prišel pogledat eden takratnih političnih veljakov, bil je namreč tudi član

upravnega odbora društva. Takrat je bilo moderno in v »duhu časa« uporabljati tuje besede, ki so jih ti veljaki dostikrat napačno uporabljali in je ta tuja beseda lahko dobila čisto drugi pomen.

Ko so ga ti »dekoraterji« vprašali, kako se mu zdi dvorana pripravljena, se je na kratko odrezal: O, ja! Zelo je v redu. Dvorana je lepo dekoltirana!«

Ja, tako je bilo pred petdesetimi leti. Upam, da bomo v novi dvorani BLOŠKI SMUČAR v Novi vasi mladi in stari vse mogoče počeli in da bo ta dvorana za mlade in stare »zapeljivo dekoltirana.«

Obenem ob prihajajočih praznikih vsem bralcem našega glasila doma in po svetu želim prijetno praznovanje in srečno v novem letu 2014.

Vaš Obloški Tonček

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu tiha,
skrita bolečina.*

Zahvala

Ob smrti našega atka

Ivana Škrabca

(1930 – 2013) iz Nemške vasi na Blokah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala Gasilskemu društvu Nova vas, gospodu Milošu Kogeu za poslovljni govor, gospodu župniku Branku Zadniku za lep cerkveni obred, pogrebni službi AVE in njenemu pevskeму zboru ter gospe Mileni Oražem za obredno slovo.

Zahvala vsem, ki ste se od njega poslovili, ga pospremili na njegovi zadnji poti in nam v teh težkih trenutkih stojite ob strani.

Vsi njegovi

*S solzo v očeh se rojevamo
in s solzami odhajamo.
Vmes je življenje,
ki ostaja v ljudeh kot spomin.
Samo ta misel lahko tolaži
bolečino in žalost,
ko se ustavi beseda.*

Zahvala

Zapustil nas je

Viktor Zgonc

z Radleka (1938 – 2013)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Hvala gasilcem PGD Velike Bloke, g. župniku Branetu Zadniku za lep cerkveni obred, Obrtnemu Združenju Cerknica, Konjeniškeму društvu Martin Krpan, g. Miroslavu Dolesu za iskrene poslovljne besede, pogrebnemu zavodu AVE in pevskeму zboru.

Vsi njegovi

*Ni res, da je odšel – nikoli ne bo!
Ujet v naša srca
z najlepšimi spomini
bo vsak naš korak
spremljal v tišini.*

Zahvala

Mnogo prezgodaj nas je zapustil dragi mož, oči in brat

Marjan Košir

(1960 – 2013) z Jeršanovega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem za vso pomoč in podporo, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče, darovane svete maše. Hvala vsem, ki ste se ob večerih v tako velikem številu zbirali in zanj molili.

Hvala vsem in vsakomur posebej, da ste se poslovili od njega in ga v tako velikem številu pospremili na pot v večni mir.

Žalujoci: vsi njegovi

*Ne slišimo tvojega koraka,
in motor nič več ne zabrne.
Pogrešamo te, ker te naše srce želi ljubiti
in izkazati drobce hvaležnosti.
Hvala Ti za vse naše skupne dni in spomine,
kar pride od srca, najde pot k srcu.*

Zahvala

Odšel je od nas, naš dragi

Rok Zakrajšek

(iz Velikih Blok)

Iskreno se zahvaljujemo vsem skupaj in vsakemu posebej – sorodnikom, sosedom, prijateljem, vaščanom, znancem, sodelavcem, župnikom, učiteljem, sošolcem, motoristom, gasilcem in ostalim za vso podporo, pomoč, izrečena sožalja, sveče, cvetje in darove za sv. maše ob prezgodnjem slovesu od našega Roka, ki je imel pred seboj še veliko načrtov.

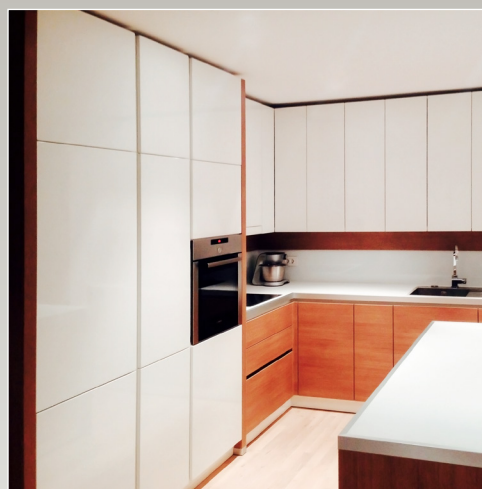
Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili, posebej zahvala za čutne besede slovesa pri sv. maši in prej, ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi ali se ga spominjate v molitvi in ga boste skupaj z nami nosili v svojih srcih.

Vsi njegovi, družina Zakrajšek, Vel. Bloke

POHIŠTVO
Ervin Kraševc

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2014!

KUHINJA S

TEL 01/709 89 46

WWW.KRASEVEC.SI

SUPER AKCIJA

13,⁸⁰€

BREZROKAVNIK Antarez

ZIMSKE ROKAVICE Nitras
- brezšivna BOMBAŽNA rumena rokavica
z modro latex prevleko na dlani in konicah prstov

2,⁹⁹€
za par

1,40€

BLESK

Zimska tekočina
za
vetrobranska stekla

BLESK 1L

3,68€

BLESK 3L

Hladilna tekočina
OLMA FREEZE 100

2,60€

1L

7,50€

3L

3 DELNA ZIMSKA JAKNA Pilot

- snemljivi rokavi
- snemljiva podloga
- različne barve: črno siva ali črna

34,⁹⁰€

AKCIJA TRAJA OD 27.11. - 15.12.2013 OZ. DO RAZPRODAJE ZALOG.

FONTANE RAKETE

VULKANI BAKLE

BATERIJE

PIROTEHNIKA

**Agrocenter NOVA VAS, Nova vas 6,
1386 Nova vas, 01/7098 075**

STAND UP
COMEDY
IN **IMPRO** VEČERI
v **KTC**
Loški Potok

VSAK MESEC

11.1. OB 20.⁰⁰

 KTC LOŠKI POTOK
Hrib 14, Loški Potok
www.ktc.si

KEGLJIŠČE JE ODPRTO!

Vabljeni na najboljšo
popestritev zimskih večerov!
Vpis v kegljaško ligo tudi v januarju!

Rezervacije in informacije na: info@ktc.si

Avstralska, d.o.o., Viharna, Sapa Gorenca 11, 1300 Viharna

*Srečno
2014.*

 JUB

 JUB

Gold

 EPS izolacije